

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 595

vineri 13 ianuarie 1961

8 pagini 25 bani

LA ÎNCEPUT DE TRIMESTRU

Am pășit în cel de al doilea trimestru al anului școlar. Pornim în această nouă etapă de muncă cu un bilanț bogat de realizări, cu forțe și cu îndemnuri noi, generate de victoriile dobîndite sub conducerea partidului, în anul încheiat.

În primele luni ale anului școlar, datorită condițiilor care i-au fost create de partid și de stat, învățămîntul nostru s-a ridicat pe o treaptă nouă. Toate măsurile luate pentru întărirea legăturii școlii cu viața, cu producția au dus la îmbunătățirea predării, la îmbunătățirea pregătirii elevilor. A crescut nivelul general al întregii munci instructiv-educative. Vizitind întreprinderile, căutînd să fie la curent cu problemele economiei și cu progresul tehnic, profesorii au căpătat posibilitatea să-și lărgească cunoștințele, să aprofundeze noțiunile de ordin științific, să predea lecții mai consistente, mai bogate în exemple pe care le oferă viața, să pună un accent mai mare pe caracterul educativ al muncii în școală. Îmbinarea muncii pentru însușirea cunoștințelor teoretice cu activitatea practică a elevilor a creat, de asemenea, posibilitatea ca elevii să înțeleagă mai bine cele predate, să-și dezvolte convingerile și deprinderile de conduită comunistă.

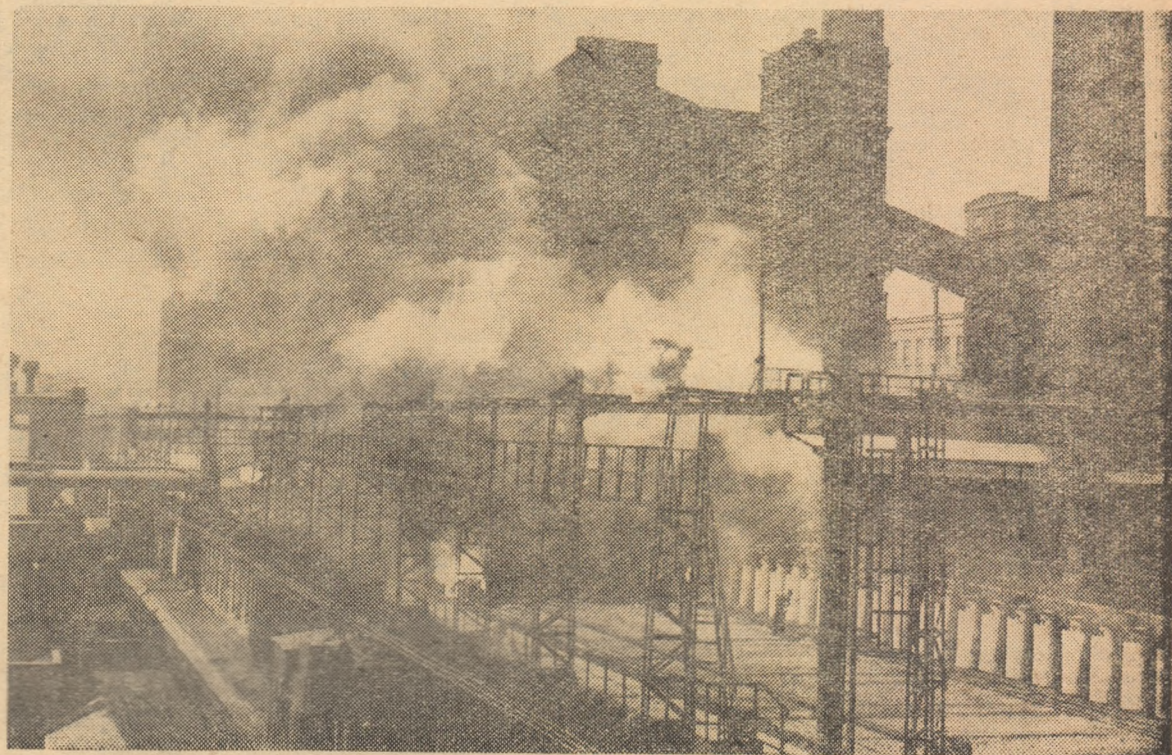
În același timp, activitatea metodică — organizată mai bine decît în trecut și cuprinzînd forme mai variate (comisii metodice, cercuri pedagogice, pregătirea examenelor pentru acordarea gradelor didactice etc.) — ca și dezbaterile în cadrul acestei activități a unor teme mai strîns legate de aspectele concrete ale muncii instructiv-educative au avut drept urmare o îmbunătățire a lecțiilor și sub aspect metodic.

Pretutindeni, în timpul vacanței s-au ținut ședințe ale consiliilor pedagogice în care s-au analizat munca desfășurată în decursul primului trimestru și rezultatele obținute. Analizele au confirmat încă o dată progresele realizate, au arătat că în majoritatea școlilor s-au obținut succese importante în ceea ce privește pregătirea elevilor și îndeplinirea sarcinilor pe care le-a pus în fața învățămîntului cel de al III-lea Congres al partidului. Trebuie desigur subliniat, ca deosebit de important, faptul că au fost cuprinși în clasa a V-a 96 la sută din absolvenții clasei a IV-a. Această realizare ne apropie în mod practic de încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani.

Există prin urmare toate condițiile ca succesele dobîndite pînă acum să fie dezvoltate în continuare în trimestrul al II-lea. Pentru aceasta sîntem chemați să întărim și mai mult legătura școlii noastre cu viața, să căutăm, să descoperim și să valorificăm tot ceea ce este nou, pozitiv, în activitatea fiecărei școli.

O trăsătură esențială a activității din toate sectoarele economiei noastre naționale o constituie astăzi lupta pentru calitate, pentru a realiza produse mai multe și mai bune. Această trăsătură pătrunde tot mai adînc și în activitatea școlilor. Și aici se face simțită din ce în ce mai puternic lupta pentru o calitate cît mai ridicată a muncii instructiv-educative,

(Continuare în pag. 2)

Uzina cocschimică din cadrul Combinatului siderurgic Hunedoara

Cei mai buni fii ai poporului, propuși candidați ai Frontului Democrației Populare

La București și în alte orașe și sate din țară a început marți 10 ianuarie, desemnarea candidaților pentru alegerile în Marea Adunare Națională care vor avea loc la 5 martie 1961. În adunări ținute într-o atmosferă entuziastă la care au participat mii de oameni ai muncii din fabrici și uzine, din gospodăriile agricole colective, din instituții și cartiere ale orașelor, au fost desemnați drept candidați ai Frontului Democrației Populare cei mai buni fii ai poporului, conducătorii partidului și guvernului, numeroși muncitori și colectivizii fruntași, intelectuali, femei și tineri, oameni care prin munca lor, prin devotamentul lor față de cauza socialismului și păcii și-au câștigat stima, prețuirea și încrederea alegătorilor. Candidații desemnați sînt membri ai Partidului Muncitoresc Român, ai Sindicatelor, ai Uniunii Tineretului Muncitor, ai cooperației și ai altor organizații obștești, culturale și științifice care alcătuiesc Frontul Democrației Populare — întruchipare a

unității politico-morale a întregului popor în jurul partidului.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost propus în circumscripția electorală nr. 1 „Grivița Roșie” din București.

Tovarășul Chivu Stoica a fost propus în circumscripția electorală nr. 1 Ploiești-Est, în circumscripția electorală nr. 1 Galați-Est a fost propus tovarășul Gheorghe Apostol; în circumscripția electorală nr. 1 Iași-Vest, tovarășul Emil Bodnăraș; în circumscripția electorală nr. 1 „Steagul Roșu”-oraș Brașov, tovarășul Petre Borilă; în circumscripția electorală nr. 1 oraș Pitești, tovarășul Nicolae Ceaușescu; în circumscripția electorală Hunedoara 1, tovarășul Alexandru Drăghici; în circumscripția electorală „Universității”-1 oraș Cluj, tovarășul Ion Gheorghe Maurer; în circumscripția electorală nr. 1 Tg. Mureș-Nord, tovarășul Alexandru Moghioroș.

Alegerile — expresie a democratismului orînduirii noastre socialiste

Ziua de 5 martie 1961 va marca un eveniment de seamă în viața poporului nostru muncitor. Masele populare își vor alege reprezentanții în organele puterii de stat: Marea Adunare Națională — organul suprem — și sfaturile populare — organele locale ale puterii de stat.

În regimul nostru democrat-popular alegerile sînt constituite întotdeauna un prilej de bilanț al realizărilor obținute în opera de înfăptuire a societății noi, socialiste, de demonstrare a unității moral-politice a maselor populare, de reliefare puternică a caracterului profund democratic al orînduirii noastre sociale și de stat, a viabilității și trăinicieii de nezdruccinat a regimului democrat-popular. În statul socialist alegerile sînt deosebit de puternic în evi-

dență superioritatea democrației socialiste asupra celei burgheze.

Sistemul profund democratic de organizare a societății noastre socialiste creează cele mai bune condiții de desfășurare a inițiativei createoare a maselor populare, de participare a oamenilor muncii la conducerea treburilor obștești. În țara noastră, regimul democrat-popular, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, a asigurat și asigură într-o măsură fără egal în trecut posibilitatea ca oamenii muncii să-și spună cuvîntul și să participe în mod activ la conducerea și rezolvarea treburilor de stat. În anii puterii populare au fost create și și-au dovedit trăinicia forme numeroase de mobilizare a maselor populare la rezolvarea problemelor obștești și de stat. În afară de Marea Adunare

Națională, care este organul suprem al puterii de stat compus din reprezentanții cei mai înalți ai maselor muncitoare, s-au creat sfaturile populare, comisiile de judecată tovarășească în întreprinderi și multe altele. Există și alte numeroase posibilități de afirmare a voinței populare ca: întîlnirile deputaților cu alegătorii, comisiile permanente ale sfaturilor populare, comitetele cetățenești, comisiile de femei etc. — în cadrul cărora sute de mii de oameni ai muncii discută și iau hotărîri pe care le traduc apoi în viață.

Tăria statului democrat-popular constă în atragerea celor că muncesc la creația istorică comunistă, la conducerea construcției economice și de stat. Organele

(Continuare în pag. 2)

Autodeservirea — mijloc important de educare comunistă a elevilor

ojuinea de „autodeservire” este din ce în ce mai mult folosită în ultima vreme în terminologia pedagogică din țara noastră. Ea oglin-

dește o realitate nouă, care prinde tot mai mult viață în practica școlilor.

Ce este autodeservirea? Este vorba, în primul rînd, de o servire individuală care presupune munca desfășurată pentru a satisface nevoile personale în viața de fiecare zi. În aceasta intră îngrijirea persoanei proprii, îngrijirea încăperii în care locuiești etc. În condițiile educației comuniste, sensul pedagogic al autodeservirii este însă mult mai profund. Nu este vorba numai de o simplă servire personală (și aceasta necesară), ci și de o muncă pe care elevul o desfășoară pentru colectivul din care face parte, în folosul acestuia. Plinătatea sentimentelor pe care le trăiește elevul în aceste condiții izvorăște din conștiința utilității muncii respective pentru colectiv, pentru dezvoltarea lui, pentru îmbunătățirea condițiilor sale de viață și învățătură.

În practica școlii noastre găsim exemple tot mai numeroase care arată apariția acestui fenomen nou. Într-un mare număr de școli elevii manifestă tot mai multă grijă pentru păstrarea lucrurilor pe care le au la dispoziție, pentru asigurarea curățeniei și ordinei în sălile de clasă, în dormitoarele internatului, în școală.

Autodeservirea colectivă prezintă, în practică, aspecte foarte variate — de la forme incipiente, cînd elevii sînt răspunzători numai de păstrarea curățeniei fără a fi angajați în realizarea ei, pînă la forme mai complexe, care ridică răspunderea elevilor pe o treaptă superioară. Asemenea elemente înaintate de organizare a autodeservirii s-au introdus, de exemplu, la Complexul școlar din Birlad. Aici, elevilor li se dau în primire, la începutul anului școlar, clasele și dormitoarele pe care trebuie să le îngrijească în tot timpul cursurilor și pe care trebuie să le predea, în cele mai bune condiții, la sfîrșitul anului școlar. Colectivele de elevi devin astfel răspunzătoare pentru starea bunurilor obștești încredințate lor, vor să le înfrumusețeze, nu admit încălcarea regulilor de igienă, de curățenie, sancționează pe cei ce încalcă regulile stabilite.

Asemenea elemente pozitive pe care le relevă practica școlii noastre trebuie extinse, dezvoltate. Autodeservirea trebuie să devină un fenomen obișnuit în toate școlile. Conducătorii de școli, cadrele didactice au datoria să dea toată atenția problemei autodeservirii, organizării ei în cele mai bune condiții pedagogice.

A. Coman

cercetător științific principal la Institutul de Științe Pedagogice

(Continuare în pag. 7)

Într-o școală de muzică

Specificul învățămîntului artistic pune cu deosebire în fața profesorilor care predau în școlile medii de artă sarcina de a da elevilor lor o temeinică pregătire de specialitate, pentru a asigura dezvoltarea aptitudinilor lor artistice și, în același timp, de a-i crește pe elevi ca viitori oameni de artă legați de popor, ca oameni care să înțeleagă însemnătatea socială a artei și să contribuie la răspîndirea ei în rîndul maselor.

Conștiința de importanța acestor sarcini, profesorii de la Școala de muzică de 12 ani nr. 2 din București le-au pus în centrul preocupărilor lor. Iată cîteva aspecte din activitatea școlii care ilustrează atenția acordată de profesori instruirii elevilor, educării acestora ca viitori artiști-cetățeni.

O mare grijă arată

cadrele didactice creșterii nivelului de interpretare a lucrărilor muzicale. În acest scop s-a luat inițiativa de a se organiza concerte, deoarece prezentarea în fața publicului face să crească exigența elevilor față de calitatea interpretării. Totodată, se acordă multă atenție îmbunătățirii repertoriului concertelor, prezentate de elevi. Acum acestea cuprind un număr tot mai mare de piese ale unor autori romîni ca Marțian Negrea, Filip Lazăr, Constantin Dimitrescu, Eugen Scuteanu, Sandu Albu, Ion Borgovan, Corneliu Mareș. Un loc de frunte îl ocupă de asemenea în repertoriul programelor prezentate de elevi creația clasică rusă și sovietică, precum și lucrări ale compozitorilor din țările de democrație populară.

O dată cu grija

pentru pregătirea de specialitate a elevilor, școala se preocupă și de orientarea acestora spre acțiunea de răspîndire a culturii muzicale în masă. În acest scop, în ultima vreme școala a organizat concerte în diferite întreprinderi, în fața oamenilor muncii. Ele i-au ajutat pe elevi să înțeleagă o dată mai mult însemnătatea și frumusețea muncii pentru răspîndirea culturii în rîndul maselor.

Cadrele didactice și elevii Școlii de muzică de 12 ani nr. 2 din Capitală scotese ca o mîndrie patriotică să apară în fața muncitorilor și se străduiesc să le ofere concerte de un nivel artistic cit mai ridicat. Acest contact direct și permanent cu viața inconjurătoare duce la substanțiale îmbunătățiri chiar în procesul de învățămînt.

Eforturile cadrelor didactice și ale elevilor se orientează acum tot mai mult spre studierea și interpretarea lucrărilor contemporane îndrăgite de ascultători, către creația izvorită din folclor.

Totodată, cadrele didactice ale Școlii se interesează îndeaproape de pregătirea elevilor în domeniul culturii generale. Pentru ca munca acestora să se desfășoare în condiții cit mai bune și cu rezultate rodnice, profesorii caută să nu-i supraincarce nici în studiile de specialitate și de cultură generală, nici în activitatea culturală. Astfel, asigurînd un ritm rațional de desfășurare a muncii elevilor, școala le asigură o pregătire tot mai temeinică.

C. V.

Elevul Gh. Dima, din clasa a XI-a a Școlii de muzică nr. 2 din Capitală, interpretînd o piesă la vioară.

Alegerile — expresie a democratismului orînduirii noastre socialiste

(Urmare din pag. 1)

puterii de stat sînt cu atît mai puternice, cu atît mai competente, cu cît în compoziția lor intră cei mai capabili și mai devotați luptători pentru socialism și comunism, reprezentanții autentici ai maselor muncitoare. Acesta este un principiu călăuzitor în desemnarea de către masele populare a candidaților pentru alegerea de deputați în Marea Adunare Națională și în sfîrșurile populare.

Ideologii și propagandiștii burgheziei fac o reclamă asurzitoare „liberă” alegerilor din țările capitaliste. În statele burgheze dreptul de a propune candidați este acordat însă numai unui număr restrîns de alegători. Analiza sistemului electoral din țările capitaliste demonstrează de altfel echivocul fundamental al întregii democrații burgheze — sistemul electoral fiind unul din indiciile importante ale măsurii în care un stat are caracter democratic. În țările capitaliste toată lumea are în principiu aceleași drepturi, dar nu toată lumea posedă în fapt mijloacele de a se folosi de ele.

Democratismul profund al sistemului nostru electoral își găsește o expresie vie în faptul că a asigurat în mod real caracterul universal al votului. În România burgheză-moșierească, numărul celor înscrși în listele electorale a fost întotdeauna sub 4.500.000, iar numărul votanților n-a atins niciodată 3.000.000. În România democratic-populară, la ultimele alegeri au participat peste 11.500.000 de alegători. În regimul democrat-popular dreptul de a propune candidați îl au oamenii muncii. Ei și-l exercită în adunări obștești sau prin organizațiile lor politice și de masă care cuprind milioane de oameni. Numai o orînduire cu adevărat populară, strîns legată de mase, poate mobiliza milioane de cetățeni la o participare activă în viața politică, economică și culturală a țării. Toate acestea ilustrează în mod grăitor cucerirea de însemnătate istorică a poporului nostru muncitor — exercitarea întregii puteri de stat de către oamenii muncii, adevărații stăpîni ai tuturor bogățiilor țării.

Animate de dorința fierbinte de a întări necontenit regimul democrat-popular, de a-și concentra toate forțele în direcția realizării marilor sarcini pe care le ridică desăvîrșirea construcției socialiste

în țara noastră, masele populare se pregătesc de alegeri însuflețite de mărețele succese obținute în fărîrea socialismului, de perspectivele luminoase de dezvoltare și înflorire continuă a patriei deschise de Congresul al III-lea al P.M.R. Poporul muncitor a obținut realizări de importanță istorică în crearea și dezvoltarea bazei tehnice materiale a socialismului, în dezvoltarea industriei socialiste și îndeosebi a industriei grele, în transformarea socialistă a agriculturii, în înăpărtarea revoluției culturale și creșterea nivelului de trai material și cultural al celor ce muncesc. Principala rezultată al luptei maselor muncitoare conduse de partid este faptul că în țara noastră a fost creată baza economică a socialismului. Cauza socialismului, pentru care s-au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare, ai poporului muncitor, a triumfat în Republica Populară Romînă. În economia țării noastre au avut loc profunde transformări. S-a făcut un uriaș pas pe drumul transformării Romîniei într-o țară industrială înaintată. Au fost create noi ramuri industriale, s-au construit noi întreprinderi și s-au modernizat cele existente, au crescut foarte mult nivelul tehnic al industriei și productivitatea muncii, s-a înfăptuit înainte de termen planul decenal de electrificare. În prezent industria dă peste două treimi din venitul național, asigurînd cea mai mare parte din necesarul de produse industriale al țării și sporindu-și necontenit posibilitățile de export. În agricultură, relațiile de producție socialiste au învins. Cooperativizarea agriculturii a fost în linii generale înfăptuită. Direcțiile Congresului al III-lea al P.M.R. și documentele ultimei Plenare a C.C. al P.M.R. prevăd fonduri sporite pentru dezvoltarea continuă a industriei și agriculturii. Nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii a crescut an de an, cîtci partidul și statul alocă sume mari pentru construcția de locuințe, dezvoltarea învățămîntului și culturii, ocrotirea sănătății, prevederile și asigurările sociale etc. Este suficient să arătăm că dublarea investițiilor social-culturale față de anii 1954-1959 permite construirea de noi școli, cămine studențești, așezămînt de cultură și de artă. După cum se știe, partidul și statul acordă o atenție deosebită dezvoltării în continuare a școlii de cultură generală, a învățămîntului seral mediu și superior, care și-au dovedit în practică aportul considerabil la pregătirea oamenilor muncii fără școlarea din producție.

Caracteristic campaniei electorale ce se desfășoară în prezent în țara noastră este faptul că ea are loc în condițiile unui puternic avînt constructiv, ale unui mare entuziasm cu care oamenii muncii dau viață grandioasului program de desăvîrșire a construcției socialiste adoptat de Congresul al III-lea al P.M.R., că ea se desfășoară în strînsă și organică legătură cu lupta pentru traducerea în viață a planului de stat pe 1961.

Adunările de propuneri a candidaților F.D.P. care au început la 10 ianuarie, sînt un prilej de manifestare largă a bucuriei și mîndriei oamenilor muncii pentru succesele minunate dobîndite sub conducerea partidului în construcția socialistă.

Oamenii muncii de la orașe și sate întîmpină alegerile cu noi succese în activitatea lor creatoare, menită să întărească necontenit regimul nostru democratic popular.

LA INCEPUT DE TRIMESTRU

(Urmare din pag. 1)

pentru lecții tot mai documentate, mai pline de conținut și de valoare educativă, pentru tot mai buna pregătire a fiecărui elev. Lupta aceasta trebuie să crească în intensitate, să devină principala preocupare a fiecărui învățător și profesor.

Îmbunătățirea muncii instructiv-educative, creșterea eficacității lecțiilor și îmbunătățirea calității lor depind în bună măsură de îndrumarea și controlul exercitate de directorii școlilor. Desfășurarea unei munci care să ducă la cunoașterea în adîncime a tuturor laturilor activității din școală, asistarea cu regularitate la lecții, urmată de analiza amănunțită a acestora și de o îndrumare concretă vor fi de cel mai mare ajutor pentru învățători și profesori. Majoritatea directorilor au înțeles acest lucru, străduindu-se să asigure în bune condiții controlul și îndrumarea muncii din școlile lor. Unii directori, însă, cum sînt de exemplu Constantin Bădea de la Școala medie din Băilești, regiunea Oltenia, sau Gheorghe Petroniu de la Școala medie „Unirea” din Fașani, nu vor putea să ajute colectivul lor în ridicarea calității muncii instructiv-educative dacă vor continua să asiste doar sporadic la lecții și să nu le analizeze temeinic cu cei în cauză, așa cum au procedat în trimestrul I. Numai asistînd cu regularitate la lecții, după ce s-au pregătit temeinic, analizîndu-le în adîncime și discutînd amănunțit cu cei care le-au ținut, directorii școlilor vor putea să descopere și să valorifice noul, să dea o îndrumare competentă cadrelor didactice.

Este firesc ca felul cum muncesc directorii școlilor, cum se preocupă ei de conținutul muncii instructiv-educative să stea în centrul atenției organelor de învățămînt, înțelegînd acest lucru, secția de învățămînt și cultura a raionului Suceava, de exemplu, nu se limitează la prelucrarea cu directorii a instrucțiunilor și circularelor, ci a organizat un cerc pedagogic al directorilor școlilor din raion, în cadrul căruia se prezintă lunar referate pe cele mai actuale probleme ale muncii instructiv-educative și se studiază experiența școlilor cu cele mai bune rezultate. Directorii sînt ajutați în felul acesta să-și îndrepte atenția spre cele mai importante probleme ale activității din școală, să controleze și să îndrumeze cu competență cadrele didactice.

Desigur, în trimestrul care a început, în fața școlilor se ridică numeroase alte probleme de rezolvare cărora depinde încheierea cu succes a anului școlar. Este vorba, în primul rînd, de asigurarea unei frecvențe bune a elevilor la cursuri. Dacă în primul trimestru atenția principală a fost îndreptată spre școlarizarea tuturor copiilor de vîrstă școlară și îndeosebi spre cuprinderea în clasa a V-a a absolvenților clasei a IV-a acum este necesar ca eforturile să se orienteze spre menținerea la cursuri a celor înscrși și spre asigurarea unei frecvențe cit mai bune.

O altă măsură ce se impune acum este revederea planificării materiei — acolo unde acest lucru nu s-a făcut încă — în vederea lichidării eventualelor rămîniri în urmă. De asemenea, este necesar să se întocmească cu grijă planul de muncă pe trimestrul II, în așa fel încît să se asigure parcurgerea întregii materii repartizate acestui trimestru și recapitularea și consolidarea cunoștințelor predate, respectîndu-se întocmai prevederile programelor.

Analiza rezultatelor primului trimestru a arătat în același timp că buna pregătire a elevilor este strîns legată de felul cum cadrele didactice se pregătesc pentru fiecare lecție, de nivelul predării. Dacă în cele mai multe școli acestei laturi a muncii profesorilor i se acordă toată atenția, în unele locuri ea mai este neglijată. La Școala medie nr. 5 din București, de pildă, trimestrul I s-a încheiat cu un număr destul de mare de note mici și mediocre, tocmai datorită faptului că nu toate cadrele didactice s-au pregătit temeinic pentru lecții. Este necesar ca fiecare învățător și profesor să fie exigent în primul rînd cu sine însuși, să intre la lecții cit mai bine pregătit, așa încît să poată asigura eficacitatea deplină a fiecărei ore de curs. Totodată trebuie acordată toată grija verificării și notării regulate a cunoștințelor elevilor.

Întărirea colaborării școlilor cu organizațiile U.T.M. și de pionieri în vederea mobilizării elevilor pentru ridicarea nivelului lor la învățătură, utilizarea largilor posibilități pe care le oferă formele activității pionierești pentru îmbogățirea cunoștințelor școlare și pentru educarea lor constituie de asemenea o cale importantă pentru asigurarea succesului muncii instructiv-educative. Cadrele didactice sînt chemate s-o folosească permanent, valorificînd din plin marele ajutor pe care-l aduc școlii organizațiile de tineret.

Condițiile create muncii în școlile noastre dau învățătorilor și profesorilor posibilitatea să desfășoare o activitate tot mai rodnică, să descopere și să generalizeze ceea ce este nou, pozitiv, să încheie anul școlar cu bune rezultate.

ȘTIRI DIN ȘCOLI

Numeroase brigăzi de muncă patriotică ale elevilor și ucenicilor din școlile orașului Iași au lucrat cu entuziasm la ridicarea construcției casei de cultură a tineretului și la amenajarea unui parc de odihnă. În numai cîteva zile elevii școlilor medii și ucenicii din Iași au efectuat pe șantierul casei de cultură a tineretului peste 2000 de ore de muncă patriotică.

ION MATESCU
Iași

La Școala pedagogică din Arad a avut loc de curînd o consfătuire cu bibliotecarii din școli, organizată de secția de învățămînt și cultură a orașului. Cu această ocazie a fost prezentat referatul „Biblioteca în sprijinul procesului instructiv-educativ”. Participanții la discuțiile purtate pe marginea referatului au relatat aspecte din munca pe care o duc în sprijinirea activității instructiv-educative. Ei au subliniat folosul unor acțiuni cum ar fi concursul „Iubii căr-

tra”, recenziile și prezentările de cărți etc.

În încheierea consfătuirii s-a subliniat necesitatea ca bibliotecile școlare să-și lege și mai strîns munca de școlile în care funcționează, aprovizionîndu-se cu cărți în conformitate cu profilul acestor școli, și să folosească forme cit mai variate și mai interesante de răspîndire a cărții în rîndurile elevilor.

A. DEACAN
Arad

Perfecționarea profesorilor-maiștri

O dată cu introducerea în planurile de învățămînt ale școlilor de cultură generală a disciplinelor cu caracter practic productiv, au început să lucreze în aceste școli, ca profesori-maiștri, numeroase cadre de tehnicieni.

Profesorilor-maiștri le revine un rol important în pregătirea unui tineret multilateral dezvoltat, capabil să aplice în viață, în producție cunoștințele dobîndite prin lecții, prin practica din școală și din întreprinderi.

În desfășurarea procesului instructiv-educativ, profesorul-maiștru este chemat să le formeze elevilor priceperile și deprinderile necesare în munca de desăvîrșire a construcției socialiste și de construire a comunismului în patria noastră. În același timp, prin lucrările de atelier profesorul-maiștru poate și trebuie să le formeze elevilor trăsături comuniste de caracter.

Munca dusă în școală cu elevii presupune desigur, pe lângă cunoștințe de specialitate, și o bună pregătire pedagogică. Pentru participarea conștientă și activă a elevilor la lecții și la lucrările practice — condiție de bază în însușirea temeinică a cunoștințelor — profesorul-maiștru trebuie să asigure muncii sale o desfășurare metodică. El trebuie să evite stilul de lucru meșteșugăresc, astfel încît elevii să-și însușească deprinderile de muncă nu în mod mecanic, ci pe baza înțelegerii avantajelor ce decurg din executarea corectă a fiecărei operații, să facă corelația cu cele învățate la alte discipline, să generalizeze noțiunile. Totodată, instruirea și educarea elevilor necesită metode diferențiate, în funcție de vîrsta acestora, de condițiile concrete ale fiecărei școli, de tema ce se predă și chiar de stadiul dezvoltării fizice și psihice a fiecărui elev în parte. În organizarea și desfășurarea lecțiilor, a lucrărilor practice, profesorii-maiștri sînt dator să acorde o atenție mereu crescîndă folosirii cit mai largi a bagajului de cunoștințe pe care elevii le capătă la fizică, chimie, matematică, desen, iar fixarea datelor la care se vor executa diferitele teme trebuie strîns corelată cu parcurgerea materiei la aceste discipline. Se cere deci ca ei să aibă variate cunoștințe de matematică, fizică, desen, să cunoască programele școlare ale acestor discipline și manualele respective, la toate clasele cu care lucrează.

Mulți dintre profesorii-maiștri din școlile de cultură generală cu o vechime mai mare în învățămînt provin din școlile profesionale sau de meserii și sînt tentați să aplice în continuare metodele specifice acestor școli. Dar în învățămîntul de cultură generală nu se urmărește calificarea elevilor într-o anumită specialitate, ci se asigură condițiile necesare alegerii libere a profesiei, se înlesnește și se accelerează însușirea unei specialități.

Pentru a face față sarcinilor impuse de activitatea didactică, profesorii-maiștri au datoria să-și însușească cunoștințele de pedagogie și metodică, să știe să le aplice în practică. Desigur, aceasta se realizează în primul rînd prin studiul individual. De un real folos sînt și asistențele la lecțiile predate de profesorii de fizică, matematică, desen, a căror experiență pedagogică poate fi folosită cu succes și la lucrările practice de atelier. De asemenea nu trebuie neglijate lecțiile deschise, activitatea în cadrul comisiei metodice sau consfăturile de producție organizate pe linie sindicală. În rezolvarea problemelor de ordin educativ profesorii-maiștri pot primi un ajutor însemnat prin colaborarea strînsă cu diriginții claselor la care predau.

Forma cea mai cuprinzătoare de pregătire a profesorilor-maiștri o constituie însă cursurile organizate de către institutele de perfecționare a cadrelor didactice, în cadrul cărora, pe lângă adîncirea cunoștințelor de specialitate, sînt prevăzute lecții de pedagogie și marxism-leninism.

Astfel, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice din București a inițiat recent, pentru profesorii-maiștri, un curs seral de perfecționare ce va lua sfîrșit la 1 iunie 1961. În cadrul cursului ei au posibilitatea de a se pune la punct cu unele probleme ale tehnologiei moderne, ale tehnicii securității muncii, își însușesc cunoștințele de matematică, fizică, desen, studiază probleme de metodică. În scopul asigurării unei bune desfășurări a lecțiilor și seminariilor cursanții au fost împărțiți pe grupe, în funcție de studiile ce le au la bază.

Pentru a cuprinde un număr cit mai mare de profesori-maiștri la cursurile de perfecționare, I.P.C.D.-București va organiza pe timpul verii un nou curs, cu durata de 30 de zile, pe care îl vor urma profesorii-maiștri din școlile de cultură generală ale regiunilor București, Constanța și Argeș.

Perfecționarea continuă a profesorilor-maiștri este o condiție importantă pentru a asigura învățămîntului nostru o legătură mereu mai strînsă cu producția, pentru a crește un tineret temeinic și multilateral pregătit pentru viață. Bine înarmat din punct de vedere politico-ideologic, profesional și pedagogic, profesorul-maiștru va putea să le facă cunoscute elevilor realizările regimului nostru democrat-popular, prevederile planului de dezvoltare a economiei naționale, să-i facă să înțeleagă însemnătatea atitudinii noi, socialiste față de muncă, a metodelor de înaltă productivitate folosite în industrie, precum și rezultatele remarcabile obținute de industria noastră socialistă în plină dezvoltare.

V. Manolache

Maistrul Gh. S. Ioan din secția lăcătușărie a Atelierelelor centrale I.T.B. se preocupă îndeaproape de instruirea elevilor din școlile de cultură generală care își desfășoară practica în producție la aceste ateliere.

Exemple din producție în lecții

Predarea cunoștințelor tehnice și efectuarea lucrărilor practice asigură elevilor o pregătire cu atât mai temeinică pentru viață, le lărgesc cu atât mai mult orizontul științific, cu cit noile probleme studiate, noile deprinderi formate sînt impletite mai strîns cu cunoștințele care se predau la fizică, chimie, matematică, biologie, geografie etc. În permanență predarea cunoștințelor la aceste obiecte trebuie să se bazeze pe noțiunile elevilor despre producție și pe deprinderile dobîndite de ei și să constituie, la rîndul lor, o bază pentru dezvoltarea pe mai departe a cunoștințelor despre producție, pentru consolidarea deprinderilor însușite și formarea unor noi deprinderi. În acest fel se obține o mai adîncită cunoaștere de către elevi a aplicațiilor legilor științei în industrie și agricultură, a principiilor științifice de bază ale producției moderne, se realizează o legătură mai strînsă între învățătura și viață și se elimină însușirea formală a cunoștințelor despre bazele științelor.

Una dintre căile larg folosite de profesorii care predau bazele științelor în vederea legării acestora de problemele producției o constituie ilustrarea principiilor teoretice cu exemple concrete privind aplicarea lor în industrie și agricultură. Iată, de pildă, cum au fost folosite la lecții asemenea exemple de profesorii Margareta Ailincăi și Stela Manolescu, de la Școala medie nr. 10, Angela Negulescu, de la Școala medie nr. 13, Olimpia Bină de la Școala medie nr. 22 și alții. După ce li s-au explicat elevilor la lecțiile de fizică, cunoștințele despre pirghii, s-a stăruit asupra felului cum sînt folosite ele în practică la vinciuri, la transmisii cu roți dintate, la macarale, la diferite mașini etc. Cum elevii aveau ei înșiși cunoștințe despre pirghii și unele deprinderi în mînuirea acestora, ei au putut să arate pe larg, după studierea lecției, pe ce

principii se bazează funcționarea fiecărui tip de pirghie.

De asemenea, acești profesori știu să folosească cu pricepere vizitele în uzine pentru a le arăta elevilor însemnătatea pentru practică a celor studiate de ei la lecții. De exemplu, în clasa a IX-a, cu prilejul predării legii lui Pascal, li s-a arătat elevilor, în întreprinderile unde își fac practica, cum funcționează o presă hidraulică și care sînt caracteristicile frinei hidraulice de la automobil. Ca aplicații la studiul legii lui Boyle-Mariotte la aparatele pentru măsurarea presiunilor și depresiunilor le-au fost prezentate elevilor, cu ocazia unor vizite tematice în întreprinderi, diferite tipuri de manometre cu apă sau mercur folosite în turnătorie pentru măsurarea presiunii aerului suflat la cubilou, a presiunii gazului sau pentru măsurarea tirajului la coș.

În clasa a X-a, după studierea efectului termic al curentului electric s-au făcut în laborator demonstrații privind aplicarea acestei legi la lămpile electrice, la aparatele de încălzit electrice, la fierul de călcat, la ciocanul de lipit etc. Apoi s-au organizat vizite în întreprinderile unde elevii își fac practica, pentru ca aceștia să vadă importanța pe scară industrială a aplicării legii lui Joule-Lenz la siguranțele fuzibile, la instalațiile de uscare, la instalațiile de tratament termic ș.a.m.d., și să vadă în același timp avantajele cuptorului electric cu rezistență, li s-a explicat elevilor că, pentru a se produce o tonă de oțel din fier vechi și fontă solidă în cuptoarele obișnuite sînt necesare 700 kW ore, în timp ce dacă se folosește fonta fluidă în cuptorul electric cu rezistență sînt necesare doar 300 kW ore.

Mulți profesori efectuează cu elevii în laborator, la lecția privitoare la fenomenul de polarizare și acumulatori, lucrări practice privind încărcarea și descărcarea unui acumulator, insistînd în special asupra fenomenelor chimice care au loc și asupra regulilor de întreținere a acumulatorilor.

Totuși, se mai întîlnesc în școlile noastre și exemple de profesori care, predînd bazele științelor, se limitează doar la expunerea abstractă a cunoștințelor. Ei nu numai că nu organizează lucrări practice sau vizite în producție, că nu se interesează de practica pe care o desfășoară elevii în întreprinderi și nu folosesc la lecții cunoștințele și deprinderile dobîndite de ei în cadrul acesteia, dar nu se referă prin exemple cit de simple la aplicațiile pe care le au în producție principiile și legile

La cercul de chimie

Cercul de chimie al Școlii medii din Mediaș desfășoară o rodnică activitate pe linia studierii problemelor specifice ale industriei locale. Astfel, în cursul acestui an școlar membrii cercului s-au preocupat de problemele producției de gaz metan pe baza cunoștințelor acumulate la lecții și în vizitele făcute la întreprinderea „Gaz-metan” din localitate.

Bunăoară, au alcătuit referate asupra procesului tehnologic de extragere și valorificare a gazului metan și asupra importanței producției de gaz metan pentru dezvoltarea în perspectivă a economiei noastre naționale în anii șesenalului și ai programului economic pe 15 ani. De asemenea, au desenat schemele operațiilor privind valorificarea gazului metan în întreprinderea „Gaz-metan”.

De curînd cercul a organizat pentru tinerii chimiști din clasa a XI-a o discuție cu tema „Să cunoaștem activitatea industriei chimice locale”. La discuție a participat și unul dintre inginerii întreprinderii „Gaz-metan”, care le-a vorbit elevilor despre succesele obținute de colectivul muncitorilor și tehnicienilor din întreprindere pentru realizarea sarcinilor de plan.

științifice predate. Așa, de exemplu, unii profesori de specialitate de la Școala medie nr. 31, se mulțumesc să le transmită elevilor în cadrul orelor de chimie, cunoștințe despre proprietățile fizico-chimice ale diferitelor substanțe și despre metodele prin care pot fi obținute în laborator, fără să le indice modul cum se obțin în producție aceste substanțe și cum sînt folosite ele în economia națională. Alți profesori expun numai teoretic corozivitatea — realizînd astfel o lecție întru totul formală — fără să le arate elevilor bucăți de metale corodate, să-i familiarizeze cu metodele folosite în industrie pentru combaterea corozivității; ni chelarea, cromarea, argintarea, zincarea, vopsirea, lăcuirea etc.

Se înregistrează de asemenea, într-o serie de școli, și un alt neajuns — și anume, tendința de a privi activitatea practică a elevilor unilateral, numai ca un mijloc de consolidare a cunoștințelor predate anterior la lecții. În realitate, lucrările practice efectuate de elevi — pe lângă faptul că-i pregătesc pe aceștia pentru viitoarea lor muncă în producție — constituie și o bază temeinică pentru însușirea noilor cunoștințe teoretice. De aceea procedează bine acei profesori care își întemeiază explicarea principiilor teoretice expuse la lecții pe experiența personală dobîndită de elevi în activitatea lor practică. Cu cit învățătura este mai strîns legată de activitatea elevilor, de experiența lor, cu atât îi atrage mai mult, cu atât muncesc ei mai bine.

Toate acestea impun, desigur, profesorilor care predau fizica, chimia, matematica, geografia, o legătură cit mai strînsă cu profesorii-maiștri, cunoașterea nemijlocită a activității pe care o desfășoară elevii în ateliere și în întreprinderi, precum și, în general, cunoașterea cit mai largă a problemelor producției industriale și agricole. Fără o asemenea cunoaștere nici nu este posibilă studierea cu succes a bazelor științelor în școlile noastre astăzi, cînd, așa cum o impun cerințele vieții, pregătirea tineretului trebuie să fie tot mai strîns legată de producție, de activitatea și problemele ei. Acest lucru îl înțeleg bine un număr mereu mai mare de profesori. Este însă necesar să-l înțeleagă toți, pentru că numai așa vom asigura tineretului pregătirea cerută de stadiul actual al dezvoltării științei și tehnicii, de opera de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră.

Ing. N. Dinu

inspector la secția de învățămînt a Capitalei

La practică în întreprindere

Numeroși elevi de la Școala medie nr. 10 și de la Școala „Gh. Barițiu” din Cluj își efectuează activitatea practică la Fabrica de bujii „Triumf” din localitate.

Pe baza programului de practică întocmit în comun de către conducerea școlilor și conducerea întreprinderii, elevii, împărțiți pe echipe, lucrează prin rotație în toate secțiile productive ale acesteia. În perioada care a trecut de la începutul anului și pînă acum ei s-au familiarizat cu multe probleme

care apar în practica de zi cu zi a fabricii. Sub îndrumarea tehnicienilor și muncitorilor elevii efectuează acum cu succes lucrări independente la mașini. De exemplu, o echipă de elevi de la Școala medie nr. 10 lucrează

cu multă îndeminare și precizie la mașinile de filetat corpul bujiilor. Rezultate frumoase obțin și echipele de elevi de la Școala medie „Gh. Barițiu”, care lucrează în secția de strungărie a întreprinderii.

care apar în practica de zi cu zi a fabricii. Sub îndrumarea tehnicienilor și muncitorilor elevii efectuează acum cu succes lucrări independente la mașini. De exemplu, o echipă de elevi de la Școala medie nr. 10 lucrează

Planificarea compunerilor

Efectuarea compunerilor joacă un rol însemnat în studiul limbii și literaturii române. Nu întotdeauna însă profesorii pot folosi cu cele mai bune rezultate acest mijloc de pregătire a elevilor. Greutățile pe care le întâmpină ei în această privință se datoresc, în mare parte, felului cu care este tratată problema compunerilor în programele și manualele școlare existente.

Intr-adevăr, programele școlare pentru clasele V-VII rezervă trei sau patru ore trimestrial pentru compuneri, fără să le stabilească însă, analitic, și tipologia. La rândul lor, manualele cuprind un important număr de teme pentru acasă care sînt fie compuneri propriu-zise (adeseori cu plan propus), fie exerciții care îi pregătesc pe elevi pentru efectuarea compunerilor. Existența pe de o parte, în programe, a unor ore de compunere fără obiect precizat, iar pe de altă parte, în manuale, a unor numeroase compuneri-teme pentru acasă concepute fără unitate și fără continuitate provoacă nedumeriri profesorilor ducînd la rezolvări prea variate și nu totdeauna corespunzătoare.

În cele ce urmează ne propunem, cu titlu consultativ, să fixăm premisele unui punct de vedere unitar în ceea ce privește planificarea compunerilor la clasele V-VII.

Compunerile sînt exerciții, adică activități aplicative orientate în scopul formării de priceperi și deprinderi, a căror organizare și efectuare sînt supuse unor condiții pedagogice specifice. Amintim numai condițiile care luminează modalitatea de planificare. Exercițiile de compunere trebuie constituite într-un sistem, într-un ansamblu organizat de elemente teoretice și de activități practice, care au drept scop formarea priceperii de a compune, dezvoltarea gândirii logice și cultivarea deprinderilor de exprimare. Sistemul de compuneri presupune unitate de concepție, deci și de organizare, pe întreaga perioadă de exercere (în cazul nostru, clasele V-VII). Greutățile care decurg din succesiunea uneori defectuoasă a compunerilor în manuale ar putea fi înlăturate dacă programa ar recomanda sistemul de compuneri, eșalonînd formele de activitate pe clase, și dacă manualele ar oferi — pentru compuneri din orele speciale, ca și pentru cele legate de lecțiile de lectură literară — material în concordanță cu cerințele formelor și tipurilor de compunere recomandate pentru clasa respectivă. Referindu-mă, pentru ilustrare negativă, numai la manualul de clasa a VII-a, al cărui ecautor sînt, observ, de pildă, că predarea planului complex apare după ce un plan dezvoltat fusese propus cu multe lecții înainte, pentru o compunere-analiză literară a unei poezii lirice.

Planificarea sistematică a compunerilor cere ca efectuarea de compuneri — sau numai efectuarea unui tip nou de compunere — să fie precedată de cunoștințe și norme cu caracter de îndrumare teoretică. Se știe că deprinderile se formează în procesul de trecere de la cunoștințele despre acțiune la efectuarea acțiunii înseși. De aceea, sistemul compunerilor cuprinde și lecții despre aspectul grafic și estetic al paginii, despre structura compunerilor, despre etapele elaborării unei compuneri, ca și lecții despre tipurile principale de compuneri.

Eșalonarea compunerilor trebuie să aibă în vedere tendința spre ridicarea treptată și continuă a nivelului de reușită a acțiunilor. Aceasta presupune clasificarea compunerilor din punctul de vedere al dificultăților lor în raport cu posibilitățile elevilor din clasele V-VII. Criteriile de diferențiere ar fi: măsura contribuției personale a elevilor la realizarea compunerii, gradul de dificultate specific modului de expunere folosit precum și fiecărui tip de compunere în parte, ori natura și volumul sarcinilor impuse. De exemplu, compunerile după plan propus, reducînd contribuția elevilor, sînt mai ușor de realizat și se exersează înainte de compunerile după plan elaborat individual. Pentru elevii claselor V-VII descrierile sînt, evident, mai

anevoioase decît narațiunile, deci exercerarea celor din urmă are înțietate. Portretul, compunerea cu obiect real, pregătește caracterizarea unui personaj, personajul obligînd nu numai la descriere, ci și la aprecieri, la evaluarea gradului de realizare artistică. În compunerile descriptive după tablou sarcinile se limitează la începînd la descrierea obiectului zugrăvit, rămînînd ca descoperirea mijloacelor prin care artistul a zugrăvit obiectul, înțelegerea sentimentelor artistului încorporate în tablou, comunicarea impresiilor personale să se ceară mult mai tîrziu.

Acțiunile fundamentale (invențiunea, dispunerea ideilor, stilizarea) și tipurile mari de compunere trebuie realizate de repetate ori în practică, pentru că numai prin repetare o acțiune capătă

Consultație pentru clasele V-VII

caracterele deprinderii. De aceea, de pildă, efectuarea de compuneri numai după plan propus nu este indicată, privind pe elevi de exercițiul invențiunii și al dispunerii ideilor, iar obligația de a preceda un tip de compunere de altul, mai ușor, nu exclude cerința de a reveni, la intervale variabile, asupra unor tipuri predate anterior (eventual complicîndu-le).

Constatăm, așadar, că în planificarea ordinea compunerilor nu este de loc liberă, și că eșalonarea lor conform cerințelor pedagogice este necesară. În lumina considerentelor expuse, propunem cîteva liste cu tipologia minimală pe clase, omițînd repetările.

Clasa a V-a: 1) Copiere; problemele așezării în pagină; alineatul. 2) Structura generală a unei compuneri. 3) Planul simplu al unui text narativ și reproducerea acestuia. 4) Etapele elaborării unei compuneri. 5) Compunere narativă liberă după plan propus; particularitățile tipului. 6) Planul simplu al unui text descriptiv și reproducerea acestuia. 7) Compunere descriptivă după tablou, cu plan propus; particularitățile tipului. 8) Compunere liberă — descriere după natură — după plan alcătuit în colectiv; particularitățile tipului. 9) Scrisori. 10) Articolul la gazeta de perete.

Clasa a VI-a: 1) Planul dezvoltat al unui text narativ și reproducerea textului. 2) Exerciții de transformare a vorbirii directe în vorbire indirectă. 3) Planul dezvoltat al unui text cu toate modulele de expunere evidente și reproducerea textului. 4) Portretul, după plan alcătuit în colectiv; particularitățile tipului. 5) Compunere liberă cu imbinarea tuturor modulelor de expunere, după plan alcătuit în colectiv; particularitățile tipului. 6) Caracterizarea unui personaj literar, după plan propus; particularitățile tipului. 7) Analiza literară a unei scurte povestiri (subiect, personaje, impresii personale), după plan propus; particularitățile tipului. 8) Compunere liberă despre o carte citită, după plan alcătuit în colectiv; particularitățile tipului. 9) Compunere liberă legată de o manifestare cultural-artistică, după plan alcătuit în colectiv; particularitățile tipului. 10) Compuneri speciale (acte oficiale etc.).

Clasa a VII-a: 1) Caracterizarea a două personaje asemănătoare sau opuse, după plan propus; particularitățile tipului. 2) Analiza literară a unei opere epice (apoi a unei opere lirice, a unei opere dramatice), după plan propus; particularitățile tipului. 3) Sinteza literară (comparație între două scurte opere narative, sinteze pe baza unei probleme comune mai multor opere studiate), după plan propus; particularitățile tipului. 4) Referatul, după plan propus; particularitățile tipului. 5) Recenzia, după plan alcătuit în colectiv; particularitățile tipului. 6) Compuneri speciale.

Chestiunea punerii de acord a celor două situații în care se alcătuiesc compuneri (lecții de lec-

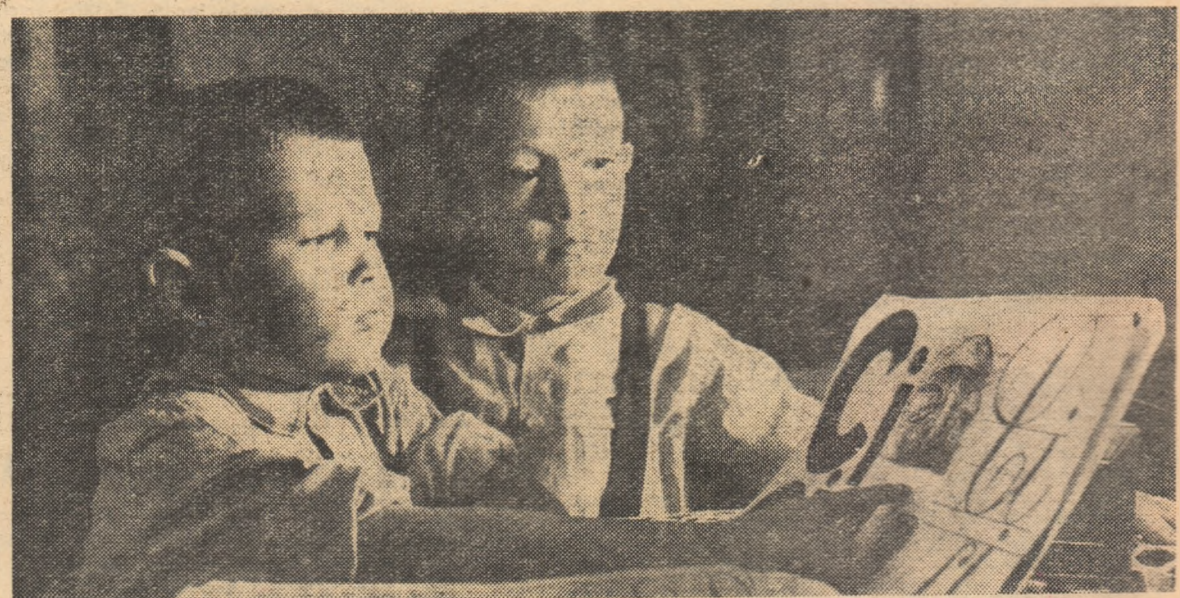
tură literară sau ore speciale) cere, întii, delimitarea clară a activităților afectate uneia sau alteia și, în al doilea rînd, încadrarea tuturor activităților (ordonate după criteriile amintite, indiferent de situația în care se realizează) într-o planificare unică. Ar putea fi repartizate pentru lecțiile de lectură literară (sau pentru temele de acasă la astfel de lecții): a) aspectul grafic și estetic al paginii; b) structura generală a unei compuneri (desprinsă din cercetarea unui model literar); c) toate activitățile legate de reproducerea conținutului unui text literar, indiferent de natura planului sau de modul de reproducere a textului (oral, în scris); d) orice compunere al cărei tip se reia. În orele speciale de compunere ar urma să fie planificate: a) etapele elaborării unei compuneri; b) tipurile fundamentale de compunere, care comportă comunicarea de noțiuni și reguli cu caracter de îndrumare teoretică; c) compunerile speciale.

Privitor la felul cum ar trebui folosite orele speciale de compunere, s-ar putea stabili un raport just între timpul acordat indicațiilor teoretice și timpul rezervat pentru exercerarea propriu-zisă, în funcție de clasă, de tipul vizat, de sarcinile formulate sau de volumul compunerii. Sînt de evitat alit excesul de teoretizare, cit și activitatea neîndrumată teoretic. În clasele a V-a și a VI-a, majoritatea compunerilor s-ar putea efectua în ora în care se predau și indicațiile teoretice, chiar dacă pentru unele tipuri (deosebi cele prevăzute la nr. 6, 7, 8 și 9 din clasa a VI-a) timpul n-ar permite decît realizarea orală. Compunerile mai dificile din clasa a VII-a, mai ales cele care cer oarecare documentare sau revederea unui material literar nestudiat recent, ar trebui alcătuite acasă, după ce, în ora specială, se va fi discutat atent planul propus, desprinzîndu-se din el particularitățile tipului, și se va fi încercat dezvoltarea orală a ideilor din plan. În general orice compunere trebuie să fie urmată în planificare de o oră pentru citirea, discutarea și corectarea ei.

Ar mai rămîne de lămurit chestiunea stabilirii temelor pentru tipurile de compunere planificate. Lucrul acesta este legat direct de conținutul programei școlare, de materialul prin care manualul concretizează programa, de sarcinile educative ale școlii noastre și de condițiile locului de muncă. Coordonarea efectivă a tuturor factorilor enumerați urmează să fie realizată de profesor.

Știm că, în ciuda dificultăților ridicate de programă și de manuale, caracterul sistematic al planificării compunerilor la clasele V-VII, concretizat în variante mai mult sau mai puțin apropiate de cea propusă mai sus, este o realitate în activitatea multor profesori. Celorlalți, tot alit de mulți, consultația de față le oferă teze de lucru, iar viitorilor autori de manuale eventuale sugestii pentru o concepție unitară.

G. Beldescu

Fratele mai mare învață zilnic să scrie noi și noi litere. Mezinul e foarte interesat de această treabă, căci și el va deveni în curînd elev.

Mobilier nou pentru școli

În regiunea Maramureș s-au cheltuit în cursul anului 1960, numai din bugetul de stat, circa 3 milioane lei pentru procurarea de mobilier școlar. La această sumă s-au adăugat încă 1.300.000 lei alocați de comitetul executiv al sfatului popular regional din rezerva sa bugetară. La confecționarea și repartizarea mobilierului s-a avut în vedere echiparea

completă a sălilor de clasă cu bănci, table, catedre, dulapuri, cuiere etc.

Realizări deosebite în înregistrarea școlilor cu mobilier necesar s-au obținut și în regiunea Suceava. În ultimul an școlile din regiune au primit 5357 bănci, 841 table de scris, 874 dulapuri pentru material didactic și altele.

DISCUȚII

Continuitatea în munca instructiv-educativă

Încă de mult timp și noi, cadrele didactice din școlile raionului Strehaia, am sesizat că la trecerea elevilor din clasa a IV-a în clasa a V-a nu se realizează o perfectă continuitate în munca instructiv-educativă, se vădesc greutăți în adaptarea elevilor la cerințele clasei a V-a.

Acest fapt a ieșit mai bine în evidență acum, în condițiile învățămîntului de 7 ani general și obligatoriu. Discutînd cauzele acestor greutăți în consiliile pedagogice, dezbătînd în cercurile pedagogice problemele privitoare la continuitatea muncii instructiv-educative în clasele I-VII, am ajuns la concluzia că posibilitatea de a le înlătura — desigur, numai în oarecare măsură — se găsește și în munca noastră, a învățătorilor și a profesorilor, în felul cum ținem legătura cu părinții elevilor. De aceea, măsurile pe care le-am luat s-au îndreptat tocmai în aceste direcții.

Un prim pas pe linia asigurării continuității în munca instructiv-educativă l-a constituit stringerea legăturilor dintre învățătorii claselor a IV-a și profesorii claselor a V-a, mai întii în scopul cunoașterii puterii de muncă a elevilor și apoi al sesizării diferențelor existente în conținutul muncii într-o clasă și în cealaltă. Asistînd și chiar țînd lecții la clasa a IV-a, profesorii clasei a V-a și-au dat seama că trebuie să renunțe la expunerea lecțiilor în formă de prelegere, să întrebunțeze în predare mai mult material didactic, să dea atenție deosebită verificării cunoștințelor vechi legîndu-le de conținutul lecției noi și să fixeze noile cunoștințe cu ajutorul unor întrebări de bază, exerciții sau probleme aplicative. Pe de altă parte, învățătorii au înțeles că pentru a ușura trecerea elevilor în clasa a V-a este necesar să pună mai mult accent pe înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă independentă.

Legătura dintre învățătorii claselor a IV-a și profesorii claselor a V-a a dus la concluzii importante și în ceea ce privește munca cu manualul a elevilor celor două clase. Învățătorii au înțeles

că, dată fiind folosirea mai largă a muncii elevilor cu manualul în clasa a V-a, trebuie să-i pregătească pentru această muncă încă din clasa a IV-a. Imbinînd citirea explicativă cu povestirea evenimentelor și a faptelor, precum și cu descrierea fenomenelor și lucrurilor, învățătorii i-au îndrumat pe elevii clasei a IV-a să folosească în mai mare măsură manualul.

În același timp s-a introdus la clasele a IV-a folosirea maculatorului împărțit pe obiecte, iar elevii au fost deprinși să-și ia notițe în timpul explicării lecțiilor.

Trebuie adăugat că în asigurarea continuității în munca instructiv-educativă la clasele I-VII un rol deosebit de important a revenit diriginților, care s-au preocupat să-i cunoască pe elevii claselor a IV-a și au studiat alit stilul de muncă al învățătorilor cit și acel al profesorilor ce predau la clasa a V-a. Asistînd la lecțiile acestora, cunoscînd bine problemele și metodele de muncă specifice fiecărei clase, cunoscîndu-i din vreme pe elevi, diriginții au putut da sugestii pentru coordonarea întregii activități instructiv-educative în clasele I-V. Dirigințele clasei a V-a a propus de exemplu ca la anumite lecții de fizică din clasa a IV-a să se ceară ajutorul profesorului de specialitate pentru efectuarea unor experiențe, pentru confecționarea unor materiale didactice etc.

La asigurarea continuității în munca instructiv-educativă din clasele I-VII și-au adus contribuția și instructorii superiori de pionieri, care au inclus în planurile de muncă ale organizației de pionieri activități menite să lărgească orizontul elevilor.

Considerăm că legătura învățătorilor ce predau la clasele a IV-a cu profesorii și diriginții claselor a V-a constituie unul din mijloacele principale care contribuie la asigurarea continuității în munca instructiv-educativă, la continua ei îmbunătățire.

Inv. I. Penteș

Strehaia, regiunea Oltenia

Valorificarea experienței elevilor

Organizarea lecțiilor din școala serală de probleme practice cunoscute de tinerii muncitori-elevi datorită activității desfășurate de ei la locul de producție, în întreprinderi, constituie una din cele mai importante laturi ale metodelor de predare în această formă de învățământ. Majoritatea elevilor au o bogată experiență practică ce se leagă în mod direct de unele lecții de matematică, de fizică, de chimie, de economie politică etc. Valorificarea acestei experiențe aduce o contribuție substanțială la ridicarea nivelului calitativ al predării.

Am putut observa că de fiecare dată reușita profesorilor în ceea ce privește folosirea experienței din producție a elevilor este condiționată de temeinica studiere și cunoaștere a preocupărilor lor profesionale, a locului lor de muncă, de documentarea sistematică a cadrelor didactice asupra problemelor privind diversele ramuri de producție în care sînt angajați elevii lor. Așa, de pildă, profesorul de chimie Marin Stovca de la secția serală a Școlii medii din Rimnicu Vilcea, ai cărei elevi sînt răspândiți la mai

multe întreprinderi din oraș, s-a străduit să cunoască locul de muncă al fiecăruia dintre tinerii și specificul producției din întreprinderile respective. Strădaniile lui și-au dovedit din plin utilitatea cu prilejul lecțiilor. La tema „Oxigenul”, de exemplu, după ce a experimentat arderea acelilenei în aer și în curent de oxigen, profesorul s-a referit la sudura autogenă binecunoscută elevilor de la cele trei întreprinderi metalurgice din oraș. Astfel profesorul a ușurat mult înțelegerea și însușirea de către muncitorii-elevi a noilor cunoștințe.

O altă profesoară de la aceeași școală, tov. Silvia Stroescu, care predă geografia, acordă de asemenea atenție legării lecțiilor sale de problemele concrete ale procesului de producție din întreprinderi. Avînd, de exemplu, de tratat tema „Industria lemnului din țara noastră” și știind că în clasa sa se află elevi care lucrează în acest domeniu de producție, profesoara a discutat cu ei problemele dezvoltării economiei forestiere plecînd de la elementele privind fabricarea placajului, a furnirului, a panzelor, binecunoscute de o mare parte din elevii săi. Discuții asemănătoare s-au purtat la lecția „Industria alimentară” cu elevii care lucrează

în întreprinderile cu specific industrial alimentar din localitate.

Același lucru se poate spune și despre profesorul Gheorghe Vericeanu, de la Școala medie serală de pe lângă fabrica „Cimentul păcii” din Medgidia. Profesorul Vericeanu a studiat cu seriozitate specificul producției de la această fabrică, precum și de la întreprinderea metalurgică de utilaje, Medgidia, în care lucrează o parte din elevii școlii. Pe baza acestei documentări el reușește să-și illustreze lecțiile cu bogale exemple din producție și să-și argumenteze temeinic, pe baza acestor exemple, afirmațiile teoretice. Buneoară vorbindu-le elevilor din clasa a VIII-a despre mișcarea de rotație, profesorul Vericeanu s-a referit la roțile dințate de la cupetoarele rotative și de la morile de ciment sau la sistemul de transmisie prin curele și transmisie combinată, utilizate la întreprinderea metalurgică de utilaje. Studiarea aprofundată a problemelor de producție i-a dat aceluiași profesor posibilitatea ca la lecția „Metalurgia fierului”, ținută la clasa a X-a, să le vorbească elevilor despre o nouă metodă sovietică de obținere a fierului în cupetoare electrice prin separarea magnetică. Discuțiile purtate în clasă au sugerat tinerilor de la fabrica „Cimentul păcii” ideea de a aplica aceeași metodă în întreprinderea lor, pentru ca la locul unde se încarcă cimentul să nu se mai producă infundări din cauza bucăților de fier.

Profesorul de fizică Nicolae Dumitrescu din orașul Giurgiu, pregătindu-se pentru munca de predare la cursurile cu muncitorii care urmează să se înscrie în clasa a VIII-a a școlii serale, a efectuat în prealabil numeroase vizite la șantierul naval unde lucrează cei mai mulți dintre cursanți. Aici el a observat cu atenție diierite faze ale procesului de fabricare a navelor, notîndu-și exemple pe care le va folosi în lecțiile de fizică.

Studierea aprofundată a problemelor muncii depuse de elevi în întreprinderi îi ajută pe profesori să dea lecțiilor lor un caracter mai concret, mai viu, mai interesant, să asigure temeinica însușire a cunoștințelor teoretice.

E. Șechter

lector la I.P.C.D.-București

In laboratorul de științe naturale al Școlii medii serale de pe lângă uzinele „23 August” din Capitală: o lecție de anatomie

Discuții utile

La îmbunătățirea predării lecțiilor în școala serală, la mai buna adaptare a lor pentru condițiile specifice acestora, discuțiile profesorilor cu elevii sînt de un real folos. Experiența dobîndită în munca de predare în școala serală mi-a arătat deseori că în această formă de învățământ, unde avem de-a face cu oameni maturi, este bine ca profesorul să afle, chiar de la muncitorii-elevi, cum învață ei, care sînt eventualele greutăți pe care le întîmpină în asimilarea materiei.

Discuțiile cu elevii îi pot lămuri pe profesor și asupra cauzelor care au determinat ca unele lecții să fie însușite mai ușor, iar altele mai greu, asupra dificultăților pe care le întîlnesc ei atunci cînd trebuie să învețe o lecție sau alta. Aflînd toate acestea, profesorului îi este mai lesne să ia măsuri menite să îmbunătățească propria lui muncă, ceea ce va avea drept ur-

mare ridicarea nivelului de pregătire a muncitorilor-elevi.

Cît de utile sînt convorbirile de această natură cu muncitorii-elevi am putut constata deseori. În ultimul timp o parte din ei mi-au arătat că sînt unele lecții de matematică care par mai confuze, mai greoaie, mai puțin clare. Cercetînd cauzele care au dus la aceste situații am găsit două explicații. Una ar fi aceea că la lecțiile insuficient înțelese s-au folosit o serie de cunoștințe predate la clasele anterioare, cunoștințe pe care unii elevi le-au uitat. O altă explicație este și aceea că nu întotdeauna am avut grijă să pornesc în predare de la simplu la complex. Trecerea bruscă de la expozeul teoretic la rezolvarea unor probleme complicate îi derutează adesea pe elevi. Am înțeles că, pentru a preîntîmpina manifestarea unor astfel de fenomene, trebuie să dau mai multă atenție felului cum se desfășoară lecțiile, să nu trec la lecția nouă fără a mă asigura că elevii cunosc noțiunile ce urmează să fie folosite în predare. Mi-am dat seama că, dacă procedez așa, toți elevii reușesc să înțeleagă cu ușurință noile teoreme și demonstrații.

Înainte de a trece de pildă, la clasa a XI-a, la predarea domeniului de definire al funcțiilor, al polinoamelor sau al funcțiilor raționale, am efectuat în prealabil cu elevii exerciții pe baza cărora am recapitulat ecuațiile. Am pus accentul în special pe rezolvarea ecuațiilor de gradul I și gradul II pe care aveam să bazez predarea lecției noi. Procedînd astfel am reușit să-i fac pe toți elevii să înțeleagă unul din capitolele cele mai grele ale matematicii.

Caut în același timp să asigur graduația în comunicarea noilor cunoștințe din fiecare lecție. După ce am expus o definiție, rezolv întîi cu elevii exerciții simple, care să-i ajute să înțeleagă temeinic și să memoreze definiția respectivă. Abia după aceea îmi iau libertatea să trec la exerciții mai complicate, care pînă în evidență particularități noi ale problemei studiate. Nerespectarea acestei gradări în predare duce desigur la confuzii, la neînțelegerea în profunzime a lecțiilor.

Cele relatate aici constituie numai o mică parte a dovezilor prin care aș putea demonstra că discuțiile cu elevii, consultarea lor asupra problemelor pe care le întîmpină pot sugera profesorului idei de natură să ducă la ridicarea calității muncii sale de predare

Ion Vițu

inspector principal în M.I.C.

Prof. Nicolae Hoară

CONSFATURI

In vederea ridicării calității muncii instructiv-educative din școlile serale secția de învățământ a Capitalei a luat inițiativa organizării unor consfătuiri periodice cu directorii școlilor și secțiilor serale din București.

In aceste consfătuiri, care au scopul de a contribui la îndrumarea activității directorilor, se dezbate — pe baza unor referate care întăresc experiența școlilor serale — probleme importante de instruire și educării muncitorilor-elevi. Ultima consfătuire, de pildă, a luat în discuție o temă de mare actualitate și însemnătate — aceea a luptei desfășurate de cadrele didactice pentru ridicarea nivelului de pregătire al elevilor.

Apreciem ca foarte valoroasă inițiativa secției de învățământ a Capitalei de a organiza asemenea consfătuiri — și aceasta cu atît mai mult cu cît, datorită faptului că învățământul seral are particularități care cer folosirea unor metode pedagogice specifice, profesorii simt în mod deosebit nevoia unei serioase îndrumări. Desigur, pentru ca măsura luată de secția de învățământ să-și atingă scopul este absolut necesar să se acorde o grijă deosebită atît calității științifice a referatelor prezentate cît și nivelului pedagogic la care se desfășoară discuțiile. De aceasta însă ne vom ocupa într-unul din numerele viitoare ale gazetei noastre.

Diriginte în școala serală

Ca și diriginții din școlile de zi, diriginții din învățământul seral trebuie să țină în permanență seama, în munca lor, de cerințele vieții, de sarcinile social-politice care stau astăzi în fața poporului muncitor.

Dar dacă la cursurile de zi dirigințele este dator să țină seama în munca lui de faptul că lucrează cu copiii sau cu adolescenți care abia trebuie să se formeze, în învățământul seral lucrurile stau altfel. Aici dirigințele își duce munca în rîndul unor tineri cu oarecare experiență de viață, care în anii anteriori de școală și mai ales în anii activității în producție au acumulat cunoștințe variate, și-au format sentimente și convingeri, care au, la vîrsta lor, o mai ridicată pregătire ideologică și politică decît elevii cursurilor de zi. De aceea, în funcție de obiectivele și de condițiile în care se desfășoară munca diriginților în școlile serale, se cere ca și tematica orelor de dirigenție din aceste școli să aibă un caracter specific.

Tematica orelor de dirigenție din școlile serale poate să fie întocmită în urma discuțiilor purtate cu elevii clasei, în scopul cunoașterii problemelor, preocupărilor și intereselor acestora, ca și în urma consultării organizațiilor de partid, U.T.M. și sindicale din întreprinderile în care lucrează tinerii muncitori. Aceste organizații îi vor putea lămuri mai bine pe diriginți asupra sarcinilor și răspunderilor pe care le au tinerii la locul lor de producție. Studiarea atentă a problemelor ridicate de activitatea din întreprinderi a muncitorilor-elevi le poate sugera diriginților multe teme adecvate orelor de dirigenție. De exemplu, despre disciplina în muncă, despre punctualitate, despre simțul de răspundere în îndeplinirea sarcinilor, despre spiritul de colectiv etc.

Se cere în același timp ca discuțiile ce au loc în cadrul orelor de dirigenție să contribuie la îmbunătățirea muncii școlare a elevilor, la obținerea unor cît mai bune rezul-

tate pe linia însușirii de către tinerii muncitori a cunoștințelor de cultură generală. De fiecare dată diriginții sînt datori să aibă în vedere etapa școlară în care se vor afla elevii atunci cînd va fi dezbătută o anumită temă. La clasele a V-a și a VIII-a, de pildă, primele teme ale orelor de dirigenție pot să se refere la felul cum se iau notițele, la metodele de studiu individual și în general la metodele de pregătire a lecțiilor acasă. La sfîrșit de semestru este bine să se organizeze în orele de dirigenție discuții asupra situației la învățătură în decursul etapei străbătute și asupra sarcinilor care decurg pentru viitor din analiza acestei situații.

Diriginții înțeleg că, atunci cînd au întocmit o tematică pe o perioadă mai îndelungată, să o respecte cu rigurozitate. Aceasta nu înseamnă însă că, atunci cînd intervin probleme actuale, importante, tematica nu poate să fie modificată.

O discuție pe marginea orelor de dirigenție din învățământul seral ridică implicit, alături de problema tematicii, problema metodelor folosite în organizarea și desfășurarea acestora.

Îndeobște se utilizează în orele de dirigenție metoda referatelor. Pentru mulți diriginți acestea constituie aproape unica formă de lucru. Astfel de diriginți dau elevilor cite o temă pe baza căreia urmează ca ei să întocmească un referat în perioada de timp care o au la dispoziție de la o oră de dirigenție la alta. Considerăm că această practică este greșită. Dacă elevii cursurilor de zi pot pregăti uneori, așa cum arată instrucțiunile M.I.C. publicate în Buletinul din decembrie 1958, referate elaborate pe baza bibliografiei indicate de diriginți, elevilor din școala serală nu li se poate cere acest lucru, asemenea referate i-ar supraîncărca. Totuși mai sînt diriginți care nu țin seama de acest fapt. Mai mult încă: uneori se prezintă în aceeași oră de dirigenție cite două,

trei și chiar patru referate, între care nu există nici o legătură logică și la care nici concluziile profesorului nu pot fi, evident, nici cuprinzătoare, nici eficiente. Am întîlnit la unele școli serale din București și situații în care muncitorii-elevi ascultaseră de trei ori, cu prilejul unui eveniment, un referat cu un conținut similar: o dată la locul de producție, o dată pe școală, o dată la ora de dirigenție.

Astfel de cazuri fac și mai evidentă necesitatea atenției și grijii care trebuie acordată judicioasei organizări a orelor de dirigenție. În primul rînd este necesar să fie eliminată din activitatea diriginților practica însărcinării elevilor cu întocmirea de referate. Dacă o anumită temă ce urmează să fie tratată impune neapărat, datorită caracterului ei, alcătuirea unui referat, acesta poate fi elaborat chiar de către diriginți. Cel mai adesea se pot folosi însă cu bune rezultate alte forme de organizare a orelor de dirigenție. Cu prilejul sărbătoririi unui eveniment, de pildă, se pot purta pe baza unui bogat material ajutat pregătire de diriginți discuții menite să sublinieze și să adîncească anumite laturi ale evenimentului respectiv. Utilizînd albume, fotografii, texte literare etc., diriginții pot să organizeze, în astfel de cazuri, ore mult mai interesante decît cele pe care le-ar prilejui simpla lectură a unui referat.

Cele spuse în articolul de față nu rezolvă, bineînțeles, toate problemele privitoare la orele de dirigenție. Am căutat să dezbatem numai cîteva aspecte de orientare generală, de care credem că este bine ca profesorii diriginți să țină seama pentru a asigura reușita muncii lor.

Productivitate și calitate înaltă, reducerea prețului de cost

— Rezultatele unor metode înaintate de instruire și educație —

Nu se poate concepe formarea unor muncitori și tehnicieni înaintați fără a-i familiariza încă de pe băncile școlilor profesionale sau tehnice cu problemele de bază ale producției moderne, fără a-i înarma deci cu toate cunoștințele și deprinderile menite să asigure participarea lor efectivă la lupta care se poartă în fiecare fabrică și uzină, pe fiecare șantier, în vederea ridicării productivității muncii, a îmbunătățirii calității lucrărilor și a reducerii neconținute a prețului de cost al acestora.

„Gazeta învățămîntului”, cu sprijinul Cabinetului metodic pentru învățămîntul profesional și tehnic din Cluj, a organizat de curînd la Brașov o discuție în care profesori de specialitate și maistri-instructori din școlile profesionale și tehnice și-au relatat experiența pe tărîmul educării ucenicilor și elevilor în spiritul luptei pentru

calitatea lucrărilor, creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost. Au participat la discuții prof. Petre Puni, directorul Grupului școlar „Steagul roșu” din Brașov, ing. Alexandru Mazinger, ing. Mihai Demian și maistrul Gheorghe Corodeanu de la Școala profesională a uzinelor „Steagul roșu”, ing. Honoriu Gri-gorescu, prof. Nicolae Bezrodnii și ing. Nicolae Dănilă, de la Școala tehnică a uzinelor „Steagul roșu”, Gheorghe Crețu, director al Școlii profesionale de ucenici de pe lângă uzinele de tractoare „Ernst Thälmann”, ing. Radu Bratosin și maistrul Ioan Benea de la Centrul școlar de construcții din Săcele, precum și ing. Mihai Frank, director de studii al Școlii profesionale de ucenici de pe lângă întreprinderea „Partizanul roșu” din Brașov.

ridicarea productivității muncii.

O interesantă experiență privind deprinderea ucenicilor cu respectarea cerințelor impuse de obținerea unei calități superioare a produselor, a unei înalte productivități și a unui preț de cost cât mai scăzut au relatat cadrele didactice de la Școala profesională de pe lângă întreprinderea „Partizanul roșu”. În această școală, activitatea atelierului de instrucție practică este organizată după modelul secțiilor de țesătorie din întreprinderi. Sortimentele lucrărilor de ucenici și cuprinse în planul de producție al școlii sînt aceleași, în mare măsură cu sortimentele lucrărilor în întreprinderea tutelară. Întreaga activitate economică a atelierului-școală are o structură asemănătoare cu activitatea economică a unei întreprinderi. Bunăoară, pentru dezvoltarea spiritului de răspundere al ucenicilor față de calitatea produselor s-a introdus controlul tehnic al produselor lucrate de fiecare ucenic în parte, greșelile de țesătură fiind apreciate cu un anumit număr de puncte, raportat la miza de bătăi efectuate de război. Punctajul calitativ este, alături de indicele de productivitate, unul din elementele de bază în aprecierea rezultatelor întrecerii socialiste care se desfășoară între două clase de țesătoare organizate în două brigăzi de producție.

Concluzia acestei discuții se desprinde din fapte, din rezultatele obținute în producție de către viitorii muncitori și tehnicieni. De aceea vom cita, în încheiere, câteva date semnificative.

Pe întreaga întindere a liniilor de fabricație, pornind de la turnătorie pînă la secțiile de montaj, ucenicii Școlii profesionale „Steagul Roșu” participă efectiv la producție, își aduc contribuția la obținerea unor produse de calitate superioară la un preț de cost mai scăzut, prin aplicarea în muncă a unor metode înaintate și a unei tehnologii moderne. Bunăoară, la turnătorie, brigada de ucenici de sub conducerea maistrului Valer Itu a reușit, în ultimele luni, să reducă continuu procentul de rebuturi și să realizeze o scădere apreciabilă a prețului de cost pe tonă de metal turnat. Printre muncitorii care au contribuit ca linia de premontaj să atingă unul dintre cei mai ridicați indici de productivitate se numără și ucenicii cum sînt Costel Florea sau Aurel Băcăin. Totalizate, sumele înscrise în carnetele de lucru ale ucenicilor, carnete identice cu cele ale muncitorilor, însumind valoarea operațiilor executate, se ridică la sute și sute de mii de lei.

Pe șantierele Combinatului pentru industrializarea lemnului din Gherla și ale Fabricii „Emauș roșu” din Mediaș, numeroși ucenici au îndeplinit funcții de mecanici ai utilajelor de construcție, contribuind la mecanizarea aproape totală a lucrărilor și mărind durata de funcționare a mașinilor și agregatelor.

Cu privire la succesele ucenicilor constructori, este deosebit de elocventă o telegramă primită recent de conducerea Centrului școlar din Săcele.

Prin această telegramă, conducerea Trustului 5 Construcții felicită Centrul școlar de construcții din Săcele pentru contribuția efectivă a brigăzilor de ucenici la construirea Combinatului pentru industrializarea lemnului din Blaj și a noilor secții ale Fabricii de ciment din Turda.

Aplicînd cu succes în producție metodele înaintate de schimbare a semitortului și de legare prin desrăucire a firelor la mașina de filat, brigăzile de ucenici de la Școala profesională a fabricii „Partizanul roșu” au dat în ultimele luni fire și țesături de prima calitate, realizînd o depășire a planului cu 3 la sută.

Asemenea fapte demonstrează concret roadele educării ucenicilor și elevilor în spiritul răspunderii față de calitatea produselor, dezvoltarea dorinței de a contribui creator la creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost al lucrărilor.

Pregătirea începe încă din atelierul-școală

Participanții la discuție au fost unanimi în a aprecia că formarea la ucenici a simțului de răspundere privind contribuția lor la continua ridicare a calității produselor și productivității muncii, paralel cu reducerea neconținută a prețului de cost este o sarcină de mare însemnătate, a cărei îndeplinire cu succes cere îmbinarea strînsă și multilaterală a instruirii cu munca de educație. Această activitate — au subliniat toți cei care au luat cuvîntul — trebuie să înceapă chiar din atelierul-școală, o dată cu însușirea de către ucenici și elevi a primelor noțiuni privind specificul producției industriale moderne.

Desigur, problemele privind îmbunătățirea calității se împletesc strîns cu problemele referitoare la ridicarea productivității muncii și cu cele ale reducerii prețului de cost. Totuși, din experiența personală relatată în cadrul discuției de numeroși profesori de tehnologia meseriei și maistri-instructori rezultă că veriga de bază o constituie, chiar din primul an de școală, lupta pentru obținerea unor produse de înaltă calitate. La școlile profesionale de pe lângă uzinele „Steagul roșu” și „Ernst Thälmann” educarea ucenicilor în spiritul răspunderii pentru calitatea produselor începe chiar din etapa formării priceperilor de muncă. În atelierul-școală ucenicii execută, pe principii complexelor de operații, lucrări la nivelul posibilităților lor din planul de producție al întreprinderilor pentru care școala pregătește cadre. În felul acesta, pentru ucenicii care au urmat în secțiile uzinelor fluxul de fabricație al tractoarelor și autocamioanelor noțiunea de calitate nu este abstractă, ci îmbracă forme din cele mai concrete. Ea este intruchipată în piesele pe care le lucrează fiecare dintre ei și care sînt folosite la lucrările din întreprindere — ciocane, clești, dălți, compase, reperi ale autocamioanelor sau tractoarelor — piese de a căror precizie în execuție depinde terminarea la timp a unei mașini și buna funcționare a acesteia.

Chistigarea luptei pentru calitate înseamnă totodată o temelie puternică în vederea obținerii unor produse cu un preț de cost cât mai scăzut, căci reducerea substanțială a procentului rebuturilor atrage după sine importante economii de materiale și de consum de energie electrică, economii la cheltuielile de regie etc. Un grafic întocmit recent la Grupul școlar „Steagul roșu” dovedește că strădanile depuse de cadrele didactice pentru a-i educa pe ucenici în spiritul răspunderii pentru calitatea produselor n-au întârziat să-și arate roadele. În primul trimestru al acestui an, cifra de pe grafic care indică procentul rebuturilor s-a apropiat la câteva sutimi de linia care marchează indicele zero.

Exemplele concrete din activitatea practică de producție constituie punctul de pornire și pentru dezvoltarea interesului elevilor de a contribui la ridicarea productivității muncii. Educarea lor în această direcție se bazează

pe buna organizare a locului de muncă, pe deprinderea de a aranja sculele și instrumentele de măsură la îndemînă, în ordinea folosirii lor, pe verificarea periodică de către maistrii-instructori a calității sculelor folosite, pe aprovizionarea constantă a locurilor de muncă cu semifabricate.

A doua etapă importantă în îndrumarea elevilor cu privire la problemele ridicării productivității

muncii o formează deprinderea lor cu folosirea documentației tehnice, prezentarea în timpul lecțiilor predate în uzină a metodelor de muncă folosite de frunțașii în producție, precum și explicarea caracteristicilor tehnice ale mașinilor moderne pentru efectuarea cu mare productivitate a unor operații care, în atelierele mai mici, cum sînt cele ale școlilor, se execută încă manual. În acest fel ucenicii pot înțelege limpede că introducerea elementelor de mecanizare și automatizare contribuie la obținerea cu aceeași mijloace de bază, cu o forță de muncă egală și într-un timp egal, a unei producții sporite, deci la

Colaborarea școlii cu întreprinderea — un factor hotărîtor

La școlile profesionale ale uzinelor „Steagul roșu”, „Ernst Thälmann”, „Partizanul roșu”, la Centrul școlar de construcții din Săcele ca și la Școala tehnică a uzinelor „Steagul roșu” desfășurarea practicii în producție a ucenicilor din anii II și III și a elevilor din anul II este considerată de către cadrele didactice drept o etapă nouă, superioară, a muncii de educare a viitorilor muncitori și tehnicieni în spiritul unei înalte răspunderi pentru calitatea produselor, pentru sporirea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Colaborarea deplină între școală și întreprindere în munca de pregătire a viitorilor muncitori și tehnicieni constituie și în acest domeniu al educației un element hotărîtor. Pe baza acestei colaborări organizaționale de partid și conducerile fabricilor, uzinelor și șantierele de construcții au îndrumat cadrele de muncitori și tehnicieni să considere contribuția lor proprie la pregătirea ucenicilor și elevilor drept o sarcină de mare însemnătate pentru dezvoltarea în perspectivă a întreprinderilor și creșterea neconținute a producției. Semnificativă este în această privință lozincă sub care se desfășoară pregătirea viitorilor muncitori la fabrica „Partizanul roșu”: „De pregătirea pe care o dăm astăzi ucenicilor depinde contribuția lor de mîine la sarcinile de producție ale secțiilor”.

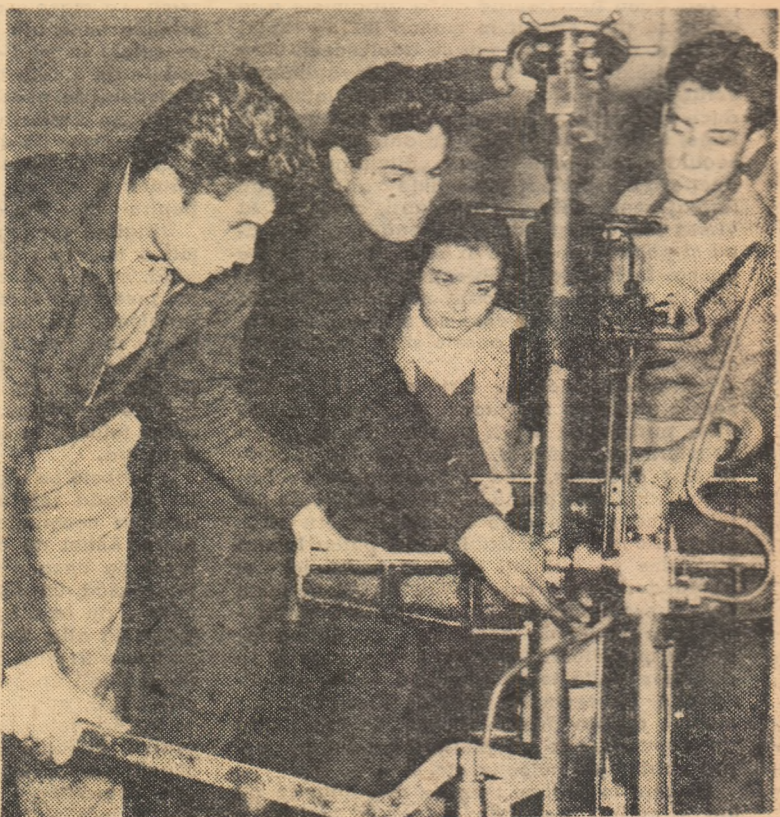
Numeroase alte exemple relatate de participanții la discuții arată că printr-o strînsă colaborare între școală și întreprindere elevii pot să lucreze în producție la reperi complexe corespunzătoare nivelului lor de pregătire tehnică și să-și formeze chiar în practica muncii din uzină deprinderea de a contribui la bătălia pentru reducerea prețului de cost, creșterea productivității și calității produselor. Astfel, conducerea uzinei „Ernst Thälmann” a îndrumat inginerii și maistrii din secții să încadreze ucenicii în brigăzi speciale de tineret și să le încredințeze acestora lucrări complexe, cum sînt construcțiile metalice de poduri rulante, operații la cuptoarele termice, mînuirea mașinilor de înaltă precizie și a agregatelor cu dispozitive de executare a mai multor operații deodată. De asemenea, elevii anului II ai Școlii tehnice „Steagul roșu” execută instalații complete la stațiile de forță, montaje generale la auto-

camioane etc. Ca urmare a acestor activități crește continuu simțul de răspundere al ucenicilor și elevilor pentru calitatea produselor, pentru îndeplinirea sarcinilor de plan privind creșterea productivității muncii și reducerea prețului de cost.

În condițiile specifice de muncă pe șantier ale ucenicilor Centrului școlar de construcții din Săcele, ale cărui brigăzi, răspîndite la distanțe de zeci de kilometri, răspund de sectoarele de lucru ale unor mari construcții industriale, din diferite localități din țară, activitatea maistrilor-instructori și a inginerilor-profesori care îndrumă și controlează practica în producție constituie elementul hotărîtor în formarea unei conștiințe înaintate a viitorilor muncitori. Încă din primele zile ale activității ucenicilor pe șantier, conducerea acestuia le-a prezentat sarcinile de plan și angajamentele colectivului, angajamente la o căror realizare au fost chemați să contribuie și ei. Constituiți în brigăzi și repartizați în diferite sectoare de muncă, ucenicii au putut cunoaște specificul lucrărilor și metodele folosite pentru executarea lor. Brigăzile de ucenici au fost repartizate în schimburi cu cele mai bune echipe, apreciate în mod deosebit pentru calitatea muncii lor și pentru reducerea termenului de execuție prin aplicarea pe scară largă a mecanizării lucrărilor.

De un timp larg pentru desfășurarea muncii de educare a ucenicilor în spiritul răspunderii pentru calitatea produselor, pentru creșterea productivității și reducerea prețului de cost dispun cadrele didactice ale școlilor tehnice de muncitori calificați. Profesorii și maistrii Școlii tehnice de muncitori din cadrul Grupului școlar „Steagul roșu”, de exemplu, le demonstrează elevilor lor avantajele folosirii unor metode înaintate, dînd fiecăruia posibilitatea să fie inițiatorul introducerii unor asemenea metode în uzină. În acest scop, pentru lucrările de control și lucrările de absolvire a anului II s-au ales diferite inovații și raționalizări popularizate în fișele Institutului de documentare tehnică și li s-a cerut elevilor să le adapteze la specificul de lucru și la caracteristicile mașinilor folosite în secțiile întreprinderii. Această muncă creatoare i-a pasionat de la început pe elevi. În realizarea ei, elevii au parcurs toate etapele unei activități inovatoare: au re-

proiectat la scară și la dimensiunile cerute de mașinile utilizate în secție toate reperele — ca 10-15 — din care era alcătuit dispozitivul constituind inovația, au executat desenele de detalii, stabilind toleranțele impuse de cerințele funcționale, au ales materialele corespunzătoare reperelor și au întocmit întreaga documentație tehnologică. Apoi au executat în practică dispozitivele care, de cele mai multe ori, au necesitat lucrul la mai multe mașini — strung, freză, mașină de găurit, mașină de rectificat. În acest fel au fost executate inovații ca, de pildă, un dispozitiv de rectificare a burghiilor, un universal de strung autoblocant, un dispozitiv oscilant pentru alezare, un dispozitiv universal pentru rectificat fără virfuri, un dispozitiv pentru recondiționarea frezelor-disc etc. Majoritatea acestor dispozitive sînt folosite acum în procesul de producție din secții, contribuind la ridicarea randamentului mașinilor și la precizia de execuție.

Într-unul din laboratoarele Școlii tehnice de la Grupul școlar profesional „Steagul roșu” din Brașov elevii din anul I fac experiențe la mașina pentru încercarea rezistenței materialelor la îndoire.

Grijă pentru avutul obșteșe

Hărnicia o dovedesc și în clasă...

Respectul, grija pentru bunurile obștești constituie una din trăsăturile cele mai însemnate de caracter ale omului societății socialiste. Ea se formează încă din anii copilăriei, de îndată ce copilul începe să înțeleagă însemnătatea pentru societate a bunurilor obștești și îndatoririle ce-i revin lui în folosirea acestor bunuri. Desigur însă că grija și respectul față de lucrurile care se află la dispoziția colectivității nu apar la copii spontan, fără influența educativă a celor mari.

Înțelegând acest fapt caut să folosesc, în munca mea de educatoare, orice prilej de a-i învăța pe copii să păstreze cu grijă bunurile grădiniței, să le formeze convingeri, deprinderi și obișnuințe în această privință. Munca îndreptată spre acest scop o încep chiar din prima zi a anului școlar, când îi conduc pe copiii din grupa mică să viziteze fiecare colț al grădiniței, explicându-le că aceasta va fi de acum încolo, timp de câțiva ani, o a doua casă a lor, unde vor petrece multe ceasuri frumoase. „Dar apoi — le spun — voi veți crește mari, veți merge la școală și aici vor veni mereu alți și alți copii care vor trebui să găsească toate curate, frumoase, în bună stare, așa cum le-ați găsit și voi. De aceea trebuie să le îngrijiți, să le păstrați”.

Încep apoi să le arăt copiilor,

în mod concret cum trebuie păstrate bunurile grădiniței. De pildă, îi învăț cum să închidă ușa fără s-o trintească, cum să folosească robinetul de la chiuvetă, cum să umble cu jucăriile.

Desigur, toate acestea nu sînt suficiente. Este necesar să-i educi pe copii în spiritul grijii pentru avutul obșteșe în însuși procesul de zi cu zi al activității din grădiniță. În această privință are o mare însemnătate exigența față de îndeplinirea cerințelor formulate.

Nicuşor, unul din copiii din grupa mea, trîntea uşa de cîte ori intra sau ieşea din sală. Deşi îi atrăgeam mereu atenţia asupra acestui lucru, uita regulat spusele mele. Vizitîndu-l acasă şi stînd de vorbă cu părinţii lui am constatat că făcea şi acasă acest lucru. I-am sfătuit pe părinţi să-l supravegheze atent, să nu-i tolereze această comportare. La grădiniţă am hotărît ca, ori de cîte ori se va duce la vestiar, să fie însoţit de un alt copil care închide uşa aşa cum trebuie. Am constatat că procedeul folosit dă rezultate bune. Nicuşor a încetat de a mai trînti uşa. Pentru a-i întări această deprindere am hotărît să-i dau sarcina de a controla intrarea şi ieşirea copiilor din sala de grupă; lucrul l-a bucurat mult, a făcut să crească simţul lui de răspundere.

În sala de grupă stăteau fru-

mos aşezate pe o măsuţă citeva reviste şi cărţi cu poze, în stare perfectă. Într-una din zile observ că o carte nu mai are copertă, iar altele îi lipseşte o foaie. A treia zi văd o altă copertă ruptă şi o pagină mizgălită cu creionul. A patra zi lucrurile merseseră şi mai departe. Căutînd să văd cine e autorul acestei isprăvi, am aflat că nu-i unul singur, ci că mai mulţi copii rup cărţile şi revistele. Atunci, chiar dintre aceşti copii, am ales în fiecare zi pe cine unul care să facă „de serviciu” la cărţi. Acesta le dădea copiilor revistele şi cărţile şi controla dacă sînt în bună stare cînd erau date înapoi. Metoda a avut un rezultat pozitiv. Cărţile şi revistele s-au păstrat de atunci intacte.

Preocupîndu-mă să-i fac pe toţi copiii să păstreze cu grijă avutul grădiniței, am căutat să aflui, în cazurile de nerespectare a cerințelor stabilite, care sînt cauzele care-i fac pe copii să le încalce. Aflînd aceste cauze am putut găsi mai ușor și metodele de îndreptare.

Sandu avea obiceiul să deseneze pe măsuță. I-am arătat în repetate rînduri cît de urîtă este măsuța lui în comparație cu măsuțele celorlalți, am căutat să-i spun că tovarăşa îngrijitoare trebuie să muncească mult ca s-o curețe. Totuși, Sandu continua să deseneze pe măsuță. Mi-am dat seama curînd că el avea o adevărată înclinație pentru desen și că pur și simplu nu se putea stăpîni ca, atunci cînd nu era ocupat cu altceva, să nu ia creionul în mînă și să deseneze pe orice ar fi, chiar și pe măsuță. Înțelegînd acest lucru i-am dat o cretă și i-am spus că, atunci cînd vrea să deseneze, să folosească tabla. Din ziua aceea, măsuța lui a devenit la fel de curată ca a celorlalți copii.

Munca mea pentru formarea la copii a deprinderilor de respect și grijă față de bunurile obștești nu s-a limitat între zidurile grădiniței. De exemplu, în timpul plimbărilor prin parcul din apropiere, le-am arătat cît de frumoase sînt rondurile de flori, copacii, iarba, cît de mulți oameni se bucură de ele. Le-am vorbit totodată despre munca depusă zi cu zi de muncitorii flori și grădinari pentru ea parcul să fie cît mai frumos și mai plăcut, să-i desfete pe oamenii muncii și pe copiii lor. Îndată am observat la toți copiii grija de a nu călca pe iarba, de a nu rupe flori sau crenguțe.

În munca pentru formarea la copii a atitudinii pline de grijă pentru avutul obșteșe am căutat să-i mobilizez și pe părinți. Cu prilejul ședințelor, al discuțiilor individuale, le-am vorbit adesea despre această problemă și le-am cerut să mă sprijine.

Rezultatele pozitive ale eforturilor din grădiniță și de acasă au și început anul și pînă acum toate lucrurile din grădiniță au fost bine păstrate, n-a fost nevoie de nici un fel de reparații.

Elvira Ungureanu

directoare la grădinița nr. 50 din București

Autodeservirea — mijloc important de educare comunistă a elevilor

(continuare din pag. 1)

Se mai constată însă, pe alocuri, o înțelegere limitată a autodeservirii, a rostului ei în școală.

Unele cadre didactice consideră autodeservirea ca o „acțiune” temporară, ca o campanie, fără a înțelege pe deplin scopul ei educativ. În asemenea cazuri autodeservirea este organizată sporadic; lipsește continuitatea, perspectiva dezvoltării ei. Dar autodeservirea își dovedește întreaga sa eficiență numai în condițiile înțelegerii juste a scopului ei educativ, a faptului că ea reprezintă în primul rînd un mijloc educativ care, folosit așa cum trebuie, alături de altele (și nu este vorba de o simplă alăturare, ci de o încadrare într-un sistem de măsuri educative) contribuie la formarea unei atitudini pozitive față de munca fizică.

Autodeservirea poate și trebuie să fie folosită de cea mai mică vîrstă. Începînd cu deprinderile elementare de ordine — care trebuie formate la copii din primii ani ai vieții lor — și pînă la activitatea obștească a tinerilor, legată de păstrarea, îngrijirea și înfrumusețarea bunurilor pe care le au la dispoziție — clasă, școală, internat — autodeservirea cunoaște o gamă întreagă de forme. Există în unele școli tendința de a limita practicarea autodeservirii colective numai la elevii din clasele mari. Acest lucru se petrece deosebi în școlile care funcționează cu clasele I—XI. Se consideră în asemenea cazuri că elevii din clasele superioare, fiind mai dezvoltăți din punct de vedere fizic, pot îndeplini cu succes sarcinile privind autodeservirea în clasă, în școală. În asemenea situații, elevii de vîrstă școlară mică și chiar mijlocie de cele mai multe ori fie că sînt îndepărtați în mod nejust de la o serie de sarcini în cadrul muncii de autodeservire, fie că primesc sarcini mult prea ușoare, care nu-i stimulează la eforturi, nu le trezesc interesul pentru muncă. Desigur, particularitățile dezvoltării fizice și psihice a elevilor de o anumită vîrstă trebuie luate în seamă atît în legătură cu conținutul sarcinilor pe care le primesc în cadrul autodeservirii cît și în legătură cu formele de organizare folosite. Stabilind sarcinile de muncă ale elevilor nu trebuie să pierdem însă din vedere un lucru, important, de altfel, pentru întreaga activitate educativă — și anume necesitatea de a asigura dezvoltarea în timp a capacității de muncă a elevilor, a interesului lor pentru autodeservirea personală și colectivă.

Cherind asupra sarcinilor concrete ale autodeservirii în școală, cadrele didactice nu trebuie să piardă din vedere faptul că autodeservirea, fiind o verigă dintr-un sistem educativ, este strîns legată de întregul complex al muncii elevilor. În această privință are o mare însemnătate aplicarea în cadrul autodeservirii a cunoștințelor și deprinderilor căpătate de elevi la lecții și cu prilejul activităților practice din școală și din producție. Folosirea acestor cunoștințe și deprinderi permite lărgirea și îmbogățirea conținutului autodeservirii, elevii putînd fi antrenați nu numai la îndeplinirea sarcinilor gospodărești obișnuite, ci și într-o serie de lucrări mai complexe — reparații, instalații, lucrări de construcții.

Eficiența educativă a autodeservirii depinde în mare măsură de felul în care este organizată ea. Nu se pot recomanda forme „tip”, șabloane de organizare. Acest lucru nu ar fi nici posibil, nici util. Condițiile de muncă ale fiecărei școli, tradițiile ei, nivelul diferit al deprinderilor de muncă ale elevilor, experiența lor de muncă — toate acestea trebuie luate în considerare atunci cînd se pune problema organizării autodeservirii în școală.

Desigur, însă că în organizarea autodeservirii nu poate fi admisă improvizația. Or, în unele școli se poate constata că ea se desfășoară la întîmplare. Se inițiază unele acțiuni gospodărești, dar fără a exista o organizare precisă, fără un control sistematic al modului de îndeplinire a sarcinilor.

Autodeservirea, ca orice activitate a elevilor, trebuie organizată în amănunțime: cu o strictă planificare a muncii, cu responsabilități precise, cu o urmărire sistematică a îndeplinirii sarcinilor. Planificarea muncii desfășurate în cadrul autodeservirii este absolut necesară deoarece ea permite să se introducă ordine, să se înlăture pericolul supraîncărcării elevilor. Este indicat chiar să se stabilească o anumită ordine în realizarea sarcinilor, pe zilele săptămîinii și pe clase. În felul acesta fiecare clasă știe de la începutul anului școlar ce sarcini are de îndeplinit în decursul anului. Pentru a se evita supraîncărcarea elevilor în urma necesității de a se efectua anumite munci neprevăzute se poate folosi un grafic special care să prevadă succesiunea prin rotație a claselor la îndeplinirea sarcinilor ce nu au fost stabilite în plan.

O mare însemnătate are și controlul îndeplinirii sarcinilor date. Rolul pozitiv al controlului este scos în evidență, de exemplu, de

experiența Institutului pedagogic de învățători din București, unde autodeservirea s-a introdus de cîteva ani. Aici s-a format un colectiv de elevi și studenți tineri cărora li s-a dat răspunderea diferitelor sectoare de muncă din cadrul autodeservirii (clase, dormitoare, culoare etc.). Membrii colectivului controlează permanent felul cum se desfășoară munca din toate sectoarele. Principalele ajutoare ale acestui colectiv sînt responsabilii de clase și de dormitoare. Periodic, în orele de dirigenție și în adunări U.T.M., colectivul analizează felul cum s-au îndeplinit sarcinile autodeservirii. Rezultatele nu au întîrziat să se vadă: clasele, dormitoarele, sînt bine îngrijite, elevii manifestă o atitudine tot mai atentă față de bunurile școlii.

Deosebit de important din punct de vedere educativ este de a dezvoltat independența în muncă a elevilor, inițiativa lor. Criticînd practica nejustă de a indica copilului o sarcină limitată și modul ei de rezolvare, A. S. Makarenko spunea: „Mult mai bine ar fi să incredințați pentru un timp mai îndelungat copilului păstrarea curățeniei într-o cameră anumită, iar de felul cum va îndeplini această sarcină lăsați-l să hotărască și să răspundă el singur”. Munca elevilor, viața lor zilnică trebuie astfel organizată încît ei să fie stimulați să caute și să găsească metodele de a îndeplini în cele mai bune condiții sarcina incredințată. Increderea acordată elevilor constituie un foarte prețios stimul în muncă. Aceasta îi face să manifeste nu numai grijă pentru bunurile incredințate, dar și inițiativă, interes, dorință de a îmbunătăți, de a înfrumuseța prin propriile lor eforturi viața lor zilnică.

Desigur, preocuparea pentru dezvoltarea inițiativei elevilor nu exclude existența unui control sistematic al muncii de autodeservire din partea cadrelor didactice, a organizațiilor U.T.M. și de pionieri. Trebuie dusă, totodată, o muncă educativă susținută pentru a crea o opinie colectivă sănătoasă în clasă, în școală, opinie care să nu permită încălcarea hotărîrilor privind autodeservirea, să tragă la răspundere pe cei ce aduc daune bunurilor școlii, să urmărească educarea celor neglijenți.

De o deosebită însemnătate pentru succesul acțiunilor de autodeservire este strînsa colaborare dintre cadrele didactice și organizația U.T.M. din școală. Organizația U.T.M. poate realiza foarte mult pe linia antrenării, a stimulării elevilor în muncă. În acest

sens un element prețios îl constituie întrecerea. Just organizată, cu sarcini concrete, cu obiective noi, mereu mai complexe, cu un sistem de control bine pus la punct, întrecerea mobilizează colectivele de elevi, dezvoltă interesul lor pentru muncă, pentru buna îndeplinire a sarcinilor.

Autodeservirea trebuie să devină un lucru obișnuit în viața elevilor, să fie prezentă în clasă, în laborator, în atelier, în întreprinderea unde fac practică, precum și în familie. În acest ultim caz trebuie prevenite sau înlăturate două situații de o potrivă de periculoase: supraîncărcarea elevului cu sarcini gospodărești în familie sau îndepărtarea lui de la efectuarea unor munci în gospodăria casnică. Cadrelor didactice și îndeosebi dirigenților le revine sarcina de a lămurii părinții asupra autodeservirii în școală și acasă, de a-i îndruma în organizarea ei în familie.

Acționînd asupra copiilor în procesul îndeplinirii unor sarcini concrete puse în slujba colectivului, învățîndu-i să-și organizeze activitatea, să biruie greutățile ivite în desfășurarea ei, să răspundă pentru felul cum îndeplinesc sarcinile primite autodeservirea este un mijloc important de formare a atitudinii comuniste față de muncă, față de ce școala, cadrele didactice sînt chemate să-i acorde însemnătate, s-o folosească cu pricepere în procesul complex al educației comuniste a copiilor.

...și acasă

Cuba lichidează neștiința de carte

În aceste zile, când știrile despre Cuba abundă în paginile ziarelor de pretutindeni, am avut ocazia să ascult un ziarist cuban vorbind despre patria sa liberă și neînfricată. Cu patos zugrăvea Leon Perez, tabloul vieții descătuseate a unui popor care pentru prima oară, după secole zbuciumate, simte gustul minunat al libertății. L-am rugat pe ziaristul cuban să vorbească și despre transformările petrecute în domeniul învățămîntului. Oaspetele nostru a început prin a evoca trecutul.

Pe vremea lui Batista — ne-a relatat el — analfabetismul făcea ravagii. 47 la sută din populația rurală și 18 la sută din populația urbană era neștiutoare de carte. Într-o țară în care monopolurile americane obțineau anual beneficii de zeci de milioane de dolari, nu se găseau bani pentru lichidarea analfabetismului.

Revoluția cubană schimbă însă lucrurile și în acest domeniu. Un popor liber nu trebuie să aibă în rîndurile sale neștiutori de carte — spun patrioții cubanezi. De aceea lupta împotriva analfabetismului a fost declanșată pe un front larg. 1961 a fost proclamat „anul educației”. În acest an urmează a fi complet lichidat analfabetismul. La fiecare loc de muncă au fost create centre de alfabetizare. Zeci de mii de oameni participă la ofensiva împotriva nefastei moșteniri lăsate de regimul Batista. Pentru sprijinirea acestei ofensive, marile tipografii, care odinioară editau maculatură diversionistă, de îndobitocire a maselor, co-

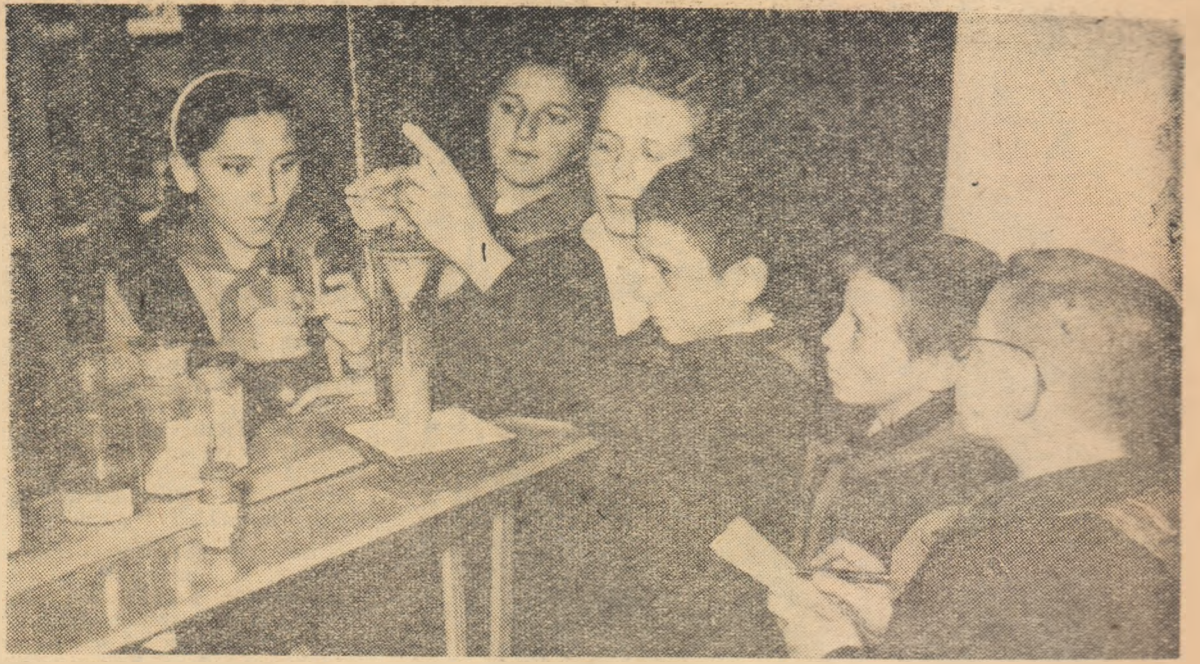
mandată de patronii americani ai lui Batista, scot acum în tiraje uriașe materiale necesare alfabetizării — manuale, broșuri, afișe etc. E interesant — arăta confratele cuban — că un mare săptămînal, la cererea cititorilor săi, a renunțat la publicarea horoscopului, punînd în locul acestuia o nouă rubrică: ghid pentru cei ce lucrează în domeniul alfabetizării. Faptul este plin de semnificații...

Problemele învățămîntului preocupă intens guvernul Fidel Castro. Într-o știre venită din Havana se arată că numai într-un an numărul elevilor a crescut cu aproape 30 la sută. S-au deschis mii de școli noi, unele în fostele cazărmi ale mercenarilor lui Batista. O „cetate universitară” ce va ocupa peste 9 km.p. se construiește lângă Havana. Pînă și ziarul burghez „Le Monde” observă că în Cuba se alocă mereu noi fonduri pentru construirea și utilizarea școlilor.

Un ziarist care a vizitat Cuba povestește că, oprindu-se într-o școală dintr-un cartier al Havanei, a întîlnit o învățătoare ce dezvăluia micuților ei elevi tainele alfabetului. Pe tablă o mină de copil, neobișnuit încă cu scrisul, așternuse un cuvînt: „Venceremos”.

N-a fost o întâmplare. „Venceremos” înseamnă „vom învinge”. Și, într-adevăr, poporul Cubei va învinge. Nici o uneltire imperialistă nu va putea să înfrîngă eroicul popor al Cubei.

M. Ramură

La cercul de chimie al Casei pionierilor din Iași

CONCURSURI

Institutul agronomic din Timișoara organizează concurs pentru ocuparea următoarelor posturi de cadre didactice vacante:

- 1). Asistent la catedra de educație fizică, disciplina educație fizică, poziția II/2 din statul de funcțiuni;
- 2). Asistent la catedra de agricultură generală, disciplina pedagogie, poziția IV/12 din statul de funcțiuni;
- 3). Asistent la catedra de agricultură generală, disciplina topografie, poziția IV/13 din statul de funcțiuni;
- 4). Asistent la catedra de agricultură specială, disciplina fiziologie vegetală și microbiologie, poziția V/15 din statul de funcțiuni;
- 5). Asistent la catedra mecanizare, disciplina tractoare, unelte și mașini pentru agricultură, poziția VII/11 din statul de funcțiuni;
- 6). Asistent la catedra de mecanizare, disciplina fizică-meteorologie și matematici generale, poziția VII/12 din statul de funcțiuni;
- 7). Asistent la catedra de chimie și alimentație, disciplina anorganică, organică și biologică, poziția VIII/13 din statul de funcțiuni;
- 8). Asistent la catedra de zootehnie generală, disciplina anatomie-histologie și fiziologie animală, poziția IX/12 din statul de funcțiuni;
- 9). Asistent la catedra de zootehnie specială, disciplina bovine-ecvine, poziția X/12 din statul de funcțiuni.
- 10). Asistent la catedra de practică, disciplina introducerea în prac-

tica agricolă, poziția XI/3 din statul de funcțiuni;

- 11). Asistent la catedra de practică, disciplina introducerea în practica agricolă, poziția XI/8 din statul de funcțiuni;
 - 12). Șef de laborator la catedra agricultură generală, poziția IV/15 din statul de funcțiuni;
 - 13). Șef de cabinet la catedra agrobiologie și organizarea I.A.S., poziția VI/15 din statul de funcțiuni;
 - 14). Șef de laborator la catedra de zootehnie generală, poziția IX/13 din statul de funcțiuni;
 - 15). Preparador principal la catedra chimie și alimentație, poziția VIII/15 din statul de funcțiuni;
- Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta în decurs de o lună de la data publicării acestui anunț o cerere în acest sens rectoratului Institutului agronomic din Timișoara. La care vor anexa următoarele acte: copie legalizată de pe actele de studii; lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activităților profesionale și obștești eliberat de instituția (întreprinderea) la care își are funcția de bază, sau recomandarea șefului de catedră în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt; certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografie.
- Concursul pentru ocuparea posturilor de mai sus se va ține la Institutul agronomic din Timișoara în termen de două luni de la data apariției în ziar a anunțului.

truții feroviare, poziția 7 din statul de funcțiuni;

- 14). Preparador principal la catedra Topografie, poziția 12 din statul de funcțiuni;
- 15). Șef de laborator la catedra Topografie, poziția 11 din statul de funcțiuni;
- 16). Șef de laborator la catedra Geodezie, poziția 11 din statul de funcțiuni;
- 17). Preparador principal la catedra Geodezie, poziția 15 din statul de funcțiuni;
- 18). Preparador principal la catedra Fizică, poziția 14 din statul de funcțiuni;
- 19). Asistent la catedra Fizică, poziția 11 din statul de funcțiuni;
- 20). Asistent la catedra Hidraulică și construcții hidrotehnice, poziția 11 din statul de funcțiuni;
- 21). Preparador la catedra Alimentație cu apă și canalizări, poziția 8 din statul de funcțiuni;
- 22). Asistent la catedra Educație fizică, poziția 9 din statul de funcțiuni;
- 23). Asistent la catedra Educație fizică, poziția 10 din statul de funcțiuni;
- 24). Șef de cabinet la catedra Matematici, poziția 25 din statul de funcțiuni.

La concurs se pot prezenta persoanele care funcționează în posturi de asistenți, șef de laborator sau șef de cabinet, preparador principal și preparador, sau persoane din producție care au diplomă de examen de stat, de licență, de inginer etc. în specialitatea corespunzătoare postului. Persoanele care doresc să participe la concurs vor înainta, în decurs de o lună de la publicarea prezentei, o cerere adresată rectoratului Institutului de construcții din București, b-dul Tolbuhin nr. 80, raionul 23 August. Cererea va fi însoțită de următoarele acte: copie legalizată de pe diploma de stat sau de pe actul echivalent de studii superioare; lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar; certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția în care își are funcția de bază, din care să rezulte și vechimea în cîmpul muncii; memoriu de activitate didactico-științifică, semnat de candidat; autobiografie.

Concursul pentru ocuparea posturilor de asistent constă din următoarele probe: o probă scrisă și orală la disciplina (disciplinele) care formează obiectul postului respectiv; o probă practică la disciplinele care comportă lucrări practice sau de atelier; o probă pedagogică, care constă din conducerea unei ședințe de seminar sau lucrări practice după specificul disciplinei.

Concursul pentru ocuparea posturilor de șef de laborator sau cabinet, preparador sau preparador principal constă din următoarele probe: o probă scrisă și orală la disciplina de specialitate; o probă practică la disciplinele care au prevăzute lucrări practice.

Locul și data concursului vor fi anunțate direct candidaților admiși la concurs pentru postul respectiv.

Miscarea grevistă din Belgia

Presă burgheză din apus nu era zgîrcită cu paginile ei: zeci de fotografii și reporteri inundaseră Bruxellesul. Pe coloane întregi nu se scria altceva decît despre căsătoria regelui Baudouin. Erau descrise toaletele cele mai elegante, se calculau imensele cheltuieli prilejuite de festivități, nu lipseau referirile la bucatele pregătite de meșterii bucătari ai palatului.

Dar iată că, în plină „lună de miere” a regelui Baudouin, Belgia este zguduită de unul din cele mai acute conflicte sociale din perioada de după război.

De ce a izbucnit cu atîta forță mișcarea grevistă din Belgia? Clasa muncitoare din Belgia s-a ridicat la luptă datorită înrăutățirii situației ei economice, datorită încercărilor guvernului de a arunca pe umerii celor ce muncesc povara consecințelor aventurii colonialiste din Congo. Guvernul belgian a încercat să treacă prin parlament o lege pe care muncitorii belgieni au denumit-o „legea nenorocirilor”.

Pe de o parte guvernul Eyskens procedea la impunerea populației la noi impozite, în valoare de 6 miliarde de franci, pentru că aventura din Congo a necesitat această fabuloasă sumă. Legea prevede, paralel cu aceasta, reducerea cheltuielilor bugetare cu 10 miliarde franci. Reducerile se referă, bine înțeles, nu la cheltuielile militare, ci la subvențiile pe care statul le acordă învățămîntului, ocrotirii sănătății, prevederilor sociale etc.

„Legea nenorocirilor” s-a lovit de împotrivirea clasei muncitoare belgiene. Refuzul guvernului de a-și revizui politica economică a determinat pe oamenii muncii să folosească arma grevei. Atitudinea combativă a maselor a silit și pe liderii de dreapta ai sindicatelor

și partidului socialist belgian să adere la acțiunea grevistă. Grevele s-au întins în întreaga Belgie. Toate iluziile autorităților de a putea opri valul grevist prin amenințări, represii, calomnii, prin folosirea clerului și a spărgătorilor de grevă au fost spulberate de realități. Bruxelles, Liège, Charleroi, Anvers, toate centrele industriale ale Belgiei au fost paralizate. Uzinele și-au închis porțile. Tramvaiele și trenurile au încetat să mai circule. În școli s-a așternut liniștea desăvîrșită.

Încă din primele zile ale mișcării greviste, cadrele didactice și cu deosebire cele din școlile comunale, s-au aflat în rîndurile greviștilor. Profesorii și învățătorii puteau fi întîlniți în lungile coloane ce străbăteau străzile Bruxelles-ului, ale Liège-ului, ale Anvers-ului. Ei înfruntau cu curaj poliștii călări, jeturile cu apă rece ale mașinilor pompierilor, gloanțele jandarmilor. Aceeași hotărîre de luptă îi anima pe cei ce părăsiseră liniștea sălilor de clasă din școli spre a participa la furtoasele acțiuni greviste.

Trec săptămînilor. Oamenii muncii înfruntă sălbăticele și sîngeroasele represii guvernamentale și luptă din greu cu lipsurile materiale. Dar ei nu cedează. Deși unii lideri de dreapta ai sindicatelor și ai socialiștilor sînt dispuși să ajungă la un compromis cu guvernul, lupta continuă.

Amploarea și forța mișcării greviste sînt o lovitură serioasă dată apologetilor capitalismului, celor ce vor să înfrumuseze tragicele realități din lumea capitalului. Împotriva mizeriei, pentru piine și pace — muncitorii belgieni luptă cu hotărîre.

E. Obrea

De la corespondenți

Profesorul SEBASTIAN GEORGESCU din raionul Horezu ne relatează că tîrănii muncitori din satul Turcești au participat zilele trecute la un eveniment de seamă din viața satului: inaugurarea noii construcții a școlii în care învață fiii și fiicele lor. La această sărbătoare au participat peste 500 săteni. Ei au vizitat încăperile spațioase și luminoase ale noii clădiri, la ridicarea căreia au pus și ei umărul. Într-adevăr, mulți dintre tîrării muncitori au lucrat voluntar pentru grăbirea ritmului de construire a școlii, contribuind astfel și la realizarea unor însemnate economii.

★

Corespondentul SEVER PAȘCA de la Grupul școlar al Trustului minier din Baia Mare ne relatează despre succesele obținute de elevi, sub conducerea profesorilor, în confecționarea materialului didactic.

În școală s-a format un cerc de desen tehnic la care participă numeroși elevi ai școlii tehnice de maștri din cadrul grupului școlar. Pe baza indicațiilor primite de la profesorii de specialitate, membrii cercului de desen tehnic au confecționat numeroase planșe reprezentînd diverse piese, agregate, metode de exploatare minieră etc. Datorită activității desfășurate de membrii cercului de desen tehnic cabinetele grupului școlar au fost înzestrate cu un bogat material didactic.